

C Pla de l'Horta **Realitat**
Sarrià de Ter

U
L 82 **Visió**
la Rasa
U **FÚTBOL**
Sarrià de Dalt

R

Històrica **A**
actual

ESPAÑA 82

Comercial PUJOL FOTOCÒPIES

*PRODUCTES de NETEJA

*PINTURES MARINES

i per a DECORACIÓ

*ESPECIALITAT en

PINTURES ANTIÒXID

tel. 21.56.12

Germans Ensesa n 7
SARRIA DE TER

SUMARI

Editorial
Informe
Entrevista
De cap a cap
Tribuna Lliure
Sarrià de Ter
des de la plaça de l'Om
Consell Municipal
Pla de l'Horta
Sarrià de Dalt
Pont Major
Esports 82
Agenda

DIRECCIÓ

Consell d'Edició

REDACCIÓ

Narcís Cassasa
Fidel Rincón
Josep Cros
Nicolás Pichardo
Joan Pallás
Josep Brugada
Assumpció Vila
Raimunda Coll
Maties Martí
Julián Pérez.

COORDINACIÓ

Guillem Ramos.

EDITEN

A.V. Pla de l'Horta
A.V. Sarrià de Dalt.
A.V. Pont Major.
A.V. Sarrià de Ter.
U.E.S.
amb el suport del Consell
Municipal.

Panaderia
Pastisseria
Cebriá

Pont Major, 35
Tel. 20 72 35
GIRONA

Editorial

CULTURA I ESPORT

El pols de Sarrià, en aquestes últimes setmanes, per dos components que hem volgut que fossin els profagonistes d'aquesta edició de "POBLE"

Un d'ells és la cultura, en la seva accepció limitada, aquella que es refereix a manifestacions artístiques, socials, de saber pràctic i coneixements generals del nostre món. El Mes Cultural serveix a aquest tipus d'inquietuds ja per tercer any consecutiu. Un fet remarcable està essent la decidida participació de les Escoles d'Adults que, en col·laboració amb el Consell Municipal, s'han constituït en un vertader revulsiu del fet cultural.

El ressó que les Escoles irradien contribueix al bon èxit del cicle. Al mateix temps han estat protagonistes directes de diferents actes que els han donat la seva vertadera dimensió en els seus respectius barris. Les Escoles, com la cultura mateixa, no són fets estàtics, morts, només de llibres i teories. Existeix, malgrat tot, un camp poc explotat en l'àmbit d'aquestes Escoles i la seva incidència sobre aspectes de la CULTURA, amb majúscules. Aquella que es refereix a la litúrgia, al ritus, amb què les comunitats humanes adornen el seu esdevenir, o que són elements essencials de cadascuna de les comunitats: els menjars, les plantes, els jocs, les cançons, danses i tradicions... Aquests elements podrien ésser, junt amb la llengua, arrels d'integració, i de fet quelcom d'això s'està fent amb els cursets de sardanes ja en marxa en diferents barris.

L'altre component d'actualitat al que se li dóna contingut dins aquest número de "POBLE" és l'esport. La imminència dels Mundials de Futbol a celebrar a Espanya és un fet d'una profunda projecció en tots els nivells de la societat. Ens troben davant d'una civilització mecanitzada, en la que l'home es converteix cada vegada més en un mer engranatge del procés productiu, i aquesta situació, endemés de crear insatisfacció i frustració, esterilitza l'esperit creatiu del ser humà. Es necessiten altres camps d'acció: política, esports, art i passatemps. S'està creant una civilització de l'oci paral·lela a la productiva. L'home del passat transformava el seu treball en un gresol d'esforç i creació. Avui s'han separat ambdós afanys.

L'esport és un element cultural de primer ordre. No per la seva importància intrínseca, sinó pel valor que la societat li dóna. Però és quelcom més: un factor important de l'anomenada educació integral, on l'individu s'exercita en el respecte a les normes, al propi control, a la disciplina i el considerar als adversaris uns rivals, però no uns enemics. A Espanya, l'esport no passa de ser un fet cultural, no se l'ha incorporat com a un factor educatiu.

D'aquí que hi hagi més espectadors que participants. És l'únic país del món amb cinc diaris esportius. Estats Units i Anglaterra no en tenen cap.. Per contra no existeix ni un sol estadi atlètic capaç per al desenvolupament d'una competició d'envergadura. A la Universitat, que és la base esportiva en molts altres països, no hi ha esport, i a les escoles no és oficialment obligatori fins els 14 anys, edat en la que Nadia Comaneci va aconseguir a Montreal deixar bocabadats als esportistes del món.

El mundial de Futbol no ajudarà a paliar aquesta situació, però tampoc ho hem de pretendre, doncs si les estructures no canvien, mai superarem aquest primer escaló de l'esport com un simple fet cultural, sense que arribi a formar part del substrat educatiu.

Està clar que no és veritat aquella asserció de l'exministre de Franco, Solís: "Más deporte y menos latín". Existeix una interrelació que fa del fet esportiu una part del tot, representat per la cultura.

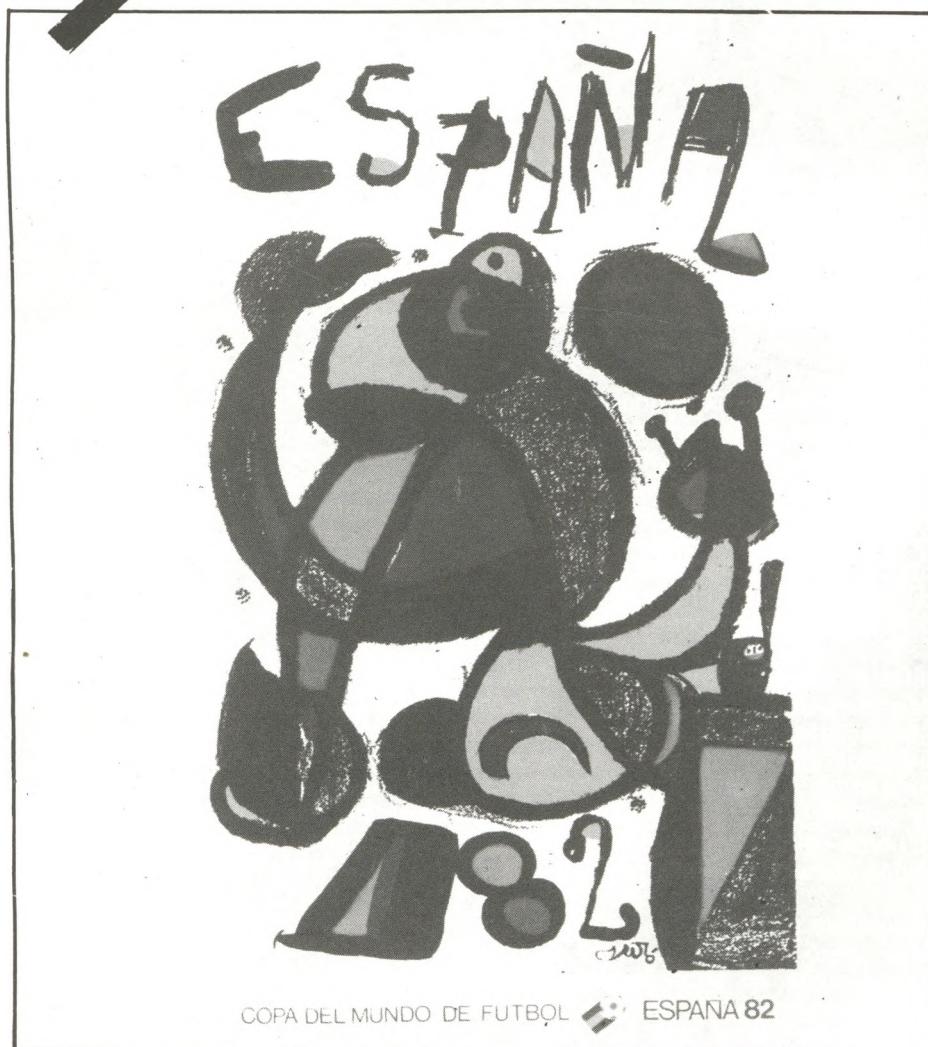

ESPANYA 1982

Per NARCÍS CASASSA i FIDEL RINCON

LA CELEBRACIO DE LA COPA DEL MON DE FUTBOL ES VA CONSAGRAR A BARCELONA

cies futbolístiques no hi van participar. Aquests països eren: Àustria, Txecoslovàquia, Alemanya, Hongria, Itàlia, Espanya i Suïssa.

RESUM DE LES ONZE EDICIONS CELEBRADES, FINS ARRIBAR A ESPANYA

I COPA DEL MÓN - URUGUAI, 1930.

Equips participants: 13.
Partit final: Uruguai-Argentina (4-2).
Uruguai campió del Món.

II COPA DEL MÓN - ITÀLIA, 1934.

Equips participants: 16.
Partit final: Itàlia-Txecoslovàquia (2-1).
Itàlia.

III COPA DEL MÓN-FRANÇA, 1938

Equips participants: 15.
Cal dir que en aquesta edició, vuit equips americans van retirar-se, ja que no consideraven bé que dues edicions del Campionat del Món es celebressin a Europa.
Partit final: Itàlia-Hongria (4-2). **Itàlia**.

Amb motiu de la gran Exposició Internacional de Barcelona, durant els dies 17 i 18 de maig de 1929, es va convocar el Congrés de la FIFA.

Va ésser en aquest congrés de Barcelona on la COPA del MÓN va rebre la última empenta i la seva definitiva consagració.

Una de les moltes qüestions que es varen discutir va ser el lloc on es jugaria aquesta I COPA. Les Associacions de Futbol d'Hongria, Itàlia, Holanda, Espanya, Suècia i Uruguai van presentar la seva candidatura, acceptant-se al final, i després de

nombroses discussions —sobretot els aspectes econòmics—, per unanimitat la d'Uruguai.

Uruguai defensà la seva proposta tot dient que havien guanyat les medalles olímpiques de 1924 i 1928, i que celebraven el seu Centenari el 1930, i varen prometre pagar les despeses de tots els equips participants així com la construcció d'un estadi amb capacitat per a 100.000 espectadors. (Aquest estadi és el mundialment famós, Estadi "Centenari" de Montevideo).

Malgrat tot, les principals potèn-

IV COPA DEL MÓN-BRASIL, 1950.

Equips participants: 13.
 Partit final: Uruguai-Brasil (2-0) **Uruguai**. Aquest partit no és la final, ja que per decidir el campió va celebrar-se un torneig entre quatre equips: Brasil, Uruguai, Espanya i Suècia, que van ser els primers classificats dels quatre grups que es van fer en la 1ª. Fase.
 Amb motiu de la celebració de la Copa del Món a Brasil, va construir-se l'Estadi de Maracanà, amb capacitat per a 200.000 espectadors.

V COPA DEL MÓN-SUISSA, 1954.

Equips participants: 16
 Partit final: Alemanya Occ.- Hongria (3-2). **Alemanya Occ.**

VI COPA DEL MÓN-SUÈCIA, 1958.

Equips participants: 16.
 Partit final: Brasil-Suècia (5-2). **Brasil**.

VII COPA DEL MÓN-XILE, 1962.

Equips participants: 16.
 Partit final: Brasil-Txecoslovàquia (3-1). **Brasil**.

VII COPA DEL MÓN-ANGLATERRA, 1966.

Equips participants: 16.
 Partit Final: Anglaterra-Alemanya Occ (4-2). **Anglaterra**.

IX COPA DEL MÓN-MÈXIC, 1970.

Equips participants: 16.
 Partit final: Brasil-Itàlia (4-1). **Brasil**

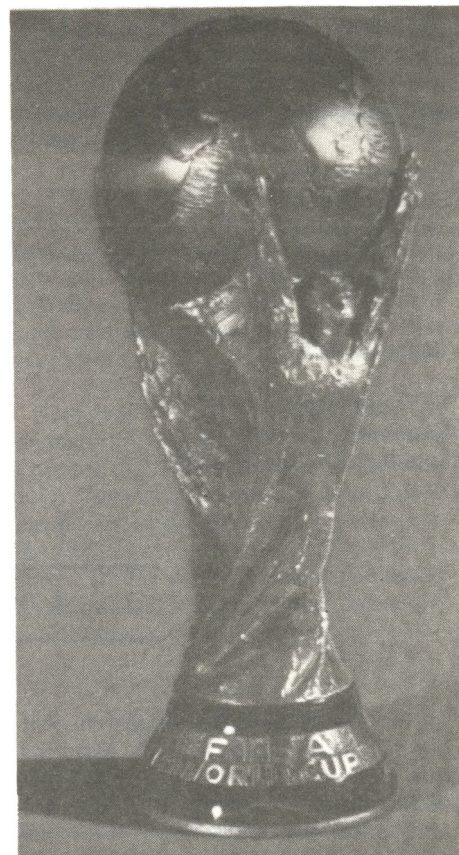
X COPA DEL MÓN-ALEMANYA OCC, 1974.

Equips participants: 16.
 Partit final: Alemanya Occ.- Holanda (2-1). **Alemanya Occ.**

XI COPA DEL MÓN-ARGENTINA 1978.

Equips participants:
 Partit final: Argentina-Holanda (3-1). **Argentina**.

La no celebració de cap edició de la Copa del Món entre l'any 1938 i el 1950 està motivat perquè arreu del món es desenvolupava el conflicte bèl·lic de la IIª Guerra Mundial.

ESPANYA EN ELS MUNDIALS

Espanya ha participat en la Fase Final de 6 edicions de la COPA del Món.

Itàlia 1934.

Espanya-Brasil (3-1).
 Espanya-Itàlia (1-1); calia un partit de desempat, Espanya-Itàlia (0-1).

En la Copa del Món celebrada l'any 1938 a França, Espanya no hi va poder participar ja que s'estava en plena Guerra Civil espanyola.

Brasil 1950.

Espanya va quedar quarta, darrera de l'Uruguai (campiona), Brasil i Suècia. La classificació obtinguda en aquest Mundial és la millor que s'ha aconseguit.

Com a dada anecdòtica val la pena dir que si Espanya no va participar en el Mundial de 1954, fou degut a la "mala sort", ja que després d'empatar a 2 gols contra Turquia, en partit de desempat, la classificació d'un dels dos equips per a jugar la Fase Final es va decidir per sorteig, i la sort es va aliar amb els turcs.

Xile 1962.

Espanya-Txecoslovàquia (0-1).
 Espanya-Mèxic (1-0).
 Espanya-Brasil (1-2).
 Després d'aquests resultats Espanya va quedar tercera del seu grup, no podent-se classificar per a jugar la segona Fase.

Anglaterra 1966.

Espanya-Argentina (1-2).
 Espanya-Suïssa (2-1).
 Espanya-Alemanya (1-2).
 Espanya va tornar a quedar tercera del seu grup.

EL MUNDIAL D'ESPANYA - ESPANYA 1982

És la primera vegada que en un Mundial hi participen **24 equips**

Distribució dels sis grups:

GRUP I

Itàlia
 Polònia
 Perú
 Camerún

GRUP II

Alemanya
 Argèlia
 Xile
 Àustria

GRUP III

Argentina
 Bèlgica
 Hongria
 El Salvador

GRUP IV

Anglaterra
 França
 Txecoslovàquia
 Kuwait

GRUP V

Espanya
 Hondures
 Iugoslàvia
 Irlanda del Nord

GRUP VI

Brasil
 URSS
 Escòcia
 Nova Zelanda

ESTADIS DEL MUNDIAL 82

Argentina 1978.

Espanya-Àustria (1-2).
Espanya-Suècia (1-0).
Espanya-Brasil (0-0).
Un cop més Espanya no va poder jugar la 2ª Fase.

Espanya 1982.

Espanya-Hondures (?)
Espanya-Iugoslàvia (?)
Espanya-Irlanda del Nord (?)

Madrid	Barcelona	Sevilla	Vigo	València
S. BERNABEU V. CALDERON	CAMP NOU SARRIÀ	S. PIJUAN B. VILLAMARIN	BALAIOS	L. CASANOVA
Eix	Màlaga	Gijón	Bilbao	Oviedo
N. ESTADI	LA ROSALEDA	EL MOLINON	SAN MAMÉS	C. TARTIERE
Alacant	Saragossa	Valladolid	La Coruña	
RICO PÉREZ	LA ROMADERA	NOU ESTADI ZORRILLA	RIAZOR	

LA HISTORIA NEGRA DELS MUNDIALS

Els Campionats Mundials de Futbol són una manifestació esportiva que des de 1930 es van celebrant cada quatre anys a un país diferent, amb excepció del període 1938-1950 corresponent a la guerra i postguerra europea.

Dels onze torneigs disputats, cinc

han estat aconseguits pel país organitzador; i en dues ocasions més el finalista va ser l'amfitrió. No hi ha cap dubte que els mèrits futbolístics dels campions foren inqüestionables en el seu dia, però circumstàncies extraesportives varen contribuir al seu èxit, o evitaren que altres equips

d'igual o superior vàlua competíssin amb igualtat de condicions. En la història negra dels mundials no només hi ha ajudes arbitrals o jugades extraesportives, sinó altres fets configurants d'un ampli "dossier"

URUGUAI - 1930

Certament no va haver-hi cap sorpresa en la victòria del país organitzador ja que el 1928 s'havia imposat en els Jocs Olímpics demostrant tenir un excepcional equip. Només cal remarcar el però de la no presència de potències futbolístiques europees que no havien calibrat la importància del torneig que naixia a Montevideo.

Després d'una fase inicial còmode per Argentina i Uruguai, ambdós es planten a la final a l'Estadi Centenari. Tres mil argentins es preparen a Buenos Aires per assistir a Uruguai atravesant el Mar del Plata en el vaixell italià "Duilio". Però la boira els hi fa una mala jugada: quan arriben a Montevideo el partit ha acabat amb la derrota argentina.

En aquesta final els dos equips volien jugar amb pilotes pròpies, amb característiques conegudes pels seus jugadors. L'àrbitre, el belga Langenus, acordà amb els contendents efectuar un sorteig que afavoreix als argentins. Acabà la primera part amb Uruguai-1 Argentina 2. La pilota? Això varen haver de pensar els uruguais que se les varen ingeniar per introduir la seva pilota en el joc. El segon temps es va jugar amb esfèric de l'equip "charrua". El partit va acabar així: Uruguai-4, Argentina-2. Seria per la pilota?.

ITÀLIA - 1934

Per situar-nos en el context d'aquest campionat només cal recordar el nom de dos dels camps: Estadi del Partit Nacional Feixista (Roma) i Estadi Mussolini (Turín). Itàlia, abans de cada partit, saludava a la romana, braç al davant.

Espanya va ser víctima d'Itàlia en el seu passeig indefectible cap al títol. A quarts de final s'enfrontaren ambdues seleccions a l'Estadi Berta de Florència. Espanya havia derrotat anteriorment al Brasil per 3-1 i tenia un extraordinari equip capitanejat pel mític Zamora. Per Itàlia s'alineaven varis argentins nacionalitzats que ja havien disputat l'anterior mundial; cal destacar el mig centre Monti, d'infesta memòria pels jugadors espanyols, ja que, davant la complaença de l'àrbitre Baert, es va dedicar a donar patades a quants contraris se li posaven al davant. Espanya es va adelantar en el marcador i Itàlia només va poder empatar en una jugada en la que Zamora fou agafat per un italià mentre un altre afusellava la porteria. El resultat de la batalla fou el següent: gol anul·lat a Espanya, gol il·legal donat a Itàlia, set jugadors espanyols fora de combat i un italià.

Al dia següent tornen a jugar ambdós equips amb l'objecte de desempatar. S'imposa a Itàlia per 1-0, en un partit on va tornar a brillar la violència de Monti, que va lesionar

seriosament a Bosch. L'àrbitre Mercet anul·la dos gols als hispans que s'alineaven amb només quatre titulars per lesió de la resta de jugadors.

Itàlia va seguir a tot drap la seva singladura esportiva imposant-se a Txecoslovàquia en la final per 2-1, amb la presència de Mussolini.

FRANÇA - 1938

Itàlia va tornar a imposar-se en aquest mundial, lluny del seu ambient. La nota, en aquesta ocasió, la va donar Alemanya. El 12 de març de 1938 Hitler va invadir Àustria i li prohibí defensar el seu dret de participació en el mundial de França.

I no només això, sinó que incorporaren a Alemanya cinc de les seves figures. Però, oh justícia esportiva! Suïssa es va desfer d'Alemanya, reforçada, a les primeres de canvi, després de dos partits (1-1 i 4-2). Per una vegada l'esport va escapar-se de la nefasta influència política.

BRASIL - 1950

En aquest mundial l'aspecte negre el va motivar el desencant de la "torcida" brasilera al veure com l'Uruguai repetia el seu èxit de 1930 i s'imposava en el mateix Maracanà a

Brasil (1-2). Tot estava preparat per celebrar l'èxit carioca. Un sol empat hauria estat suficient, donat que aquest partit no era una final, sinó l'últim partit de la "liguilla" muntada per decidir el campió. Els dos-cents mil espectadors de Maracanà varen acollir amb un enorme silenci l'èxit uruguai i tot el ceremonial previst es va limitar a una entrega de la copa al capità de l'Uruguai en un lloc apartat, per part de Jules Rimet, creador del torneig i president aleshores de la FIFA.

Espanya aconseguí la seva millor classificació en aquest campionat aconseguint un quart lloc després d'una extraordinària "liguilla" inicial on es va imposar als EE.UU., Xile i Anglaterra a la que va derrotar amb el legendari gol de Zarra. Després d'aquest triomf, el President de la Federació Espanyola de Futbol, Muñoz Calero, va enviar el següent telegrama al Pardo: "Caudillo de España, hemos derrotado a la pèrfida Albión...!"

Quan l'expedició espanyola va tornar a Madrid el Dr. Muñoz Calero ja no era president. El seu telegrama a Franco, humiliant a Anglaterra, no va trobar eco en el general que professava certa admiració pel poble anglès i no acceptà l'exaltació de Muñoz Calero.

SUISSA - 1954

Suïssa significà el major punt negre d'Espanya en un mundial. Cansats d'eliminar-se amb Portugal en la fase prèvia, la Federació Espanyola sol·licità un canvi de rival. Se li assignà Turquia, fàcil presa per una selecció com la nostra que va ser designada cap de sèrie després del seu èxit a Brasil quatre anys abans. Es guanyà a Madrid fàcilment als otomans, però es perd a Istanbul; i encara que la diferència de gols afavoreix a Espanya el reglament del torneig exigeix un desempat que s'ha de celebrar a Roma.

A Itàlia, abans del partit, es reb un telegrama de la FIFA advertint a Espanya la no alineació de Kubala, ja que no reunia els requisits exigits per la seva internacionalitat. S'empata a dos amb els turcs i la mà innocent del "bambino" Franco Gemma decideix que siguin els nostres rivals els que vagin a la fase final.

Ja a Suïssa, diversos fets que tenen un mateix protagonista constitueixen l'estrany argument d'aquest torneig. Es tracta d'Hongria, formada per onze grans jugadors, sota la mà de Puskas.

Poc abans havien humiliat a Wembley a Anglaterra (3-6). A la fase prèvia es desfan de Corea (9-0) i d'Alemanya (8-3). Qui dubtava del futur campió?

A quarts de final s'enfronten els Puskas, Bozsik, Hidegkuti, Kocsis, Czibor... als brasileiros on ja hi formaven els D. Santos, Didí i N. Santos futurs bi-campions del món. El partit va significar una batalla campal dintre i fora de la gespa amb intervenció de la policia. En el camp tres jugadors expulsats pel contemporitzador àrbitre anglès Ellis: Humberto i N. Santos pels brasileiros i l'elegant Bozsik pels hongaresos.

Només cal com a il·lustració la descripció d'un passatge que el periodista espanyol A. València va escriure pel seu diari: "Maurinho se acerca a Czibor y le tiende la mano. El húngaro recela, pero al final estira su diestra con timidez. Entonces Maurinho le larga un directo al mentón.. " I aquest va ser l'informe de la policia després de la seva actuació en els vestidors: "Agresión mútua de ambos equipos. Herido el brasileño Pinheiro de un botellazo. Muchos contusos, entre ellos Sbes, el vice-ministro húngaro de deportes. Se evacuó a los dos equipos por separado... El árbitro ha sido también evacuado. La batalla ha terminado". El resultat va afavorir als magiars per 4-2.

En la final es varen enfrontar Hongria i Alemanya amb un clar favorit. No en va els germànics varen ser aplastats (8-3) pels hongaresos en la fase inicial.

Als vuit minuts Hongria ja dominava per 2-0, però el partit va concloure 2-3 per Alemanya. Hongria, com quatre anys abans havia passat amb Brasil, es va veure derrotada quan tots els pronunciaments li eren favorables.

L'exprés Frankfurt-Constanza es va parar en una estació imprevista, a la meitat del segon temps, perquè els molts alemanys viatgers poguéssin seguir per ràdio el partit. I a Munich 400.000 persones reberen als campions. Diuen que la policia, incapaç de controlar l'allau humana decidiren ajuntar-se a l'alegria popular.

SUÈCIA - 1958

Aquest va ser un mundial sense gaires fets extra-esportius; però pocs mesos abans va tenir lloc un aconeixement tràgic que va influir en la competició. L'equip anglès del Manchester United va estrellar-se en accident aeri, prop de Munich. Varen morir vuit jugadors entre molts altres passatgers. El potencial anglès va quedar disminuït en un mundial on per primera vegada hi eren presents quatre seleccions britàniques: Escòcia Irlanda, País de Gales i Anglaterra.

Brasil es va imposar (5-2) en la final a Suècia, equip amfitrió. Fou la consagració d'un jove de 16 anys anomenat "Pelé", al costat d'altres figures que quatre anys més tard tornarien a conquistar la copa "Jules Rimet".

XILE - 1962

Tres fets venen a engrandir la llista d'incidents extra-esportius dels mundials.

Xile va sofrir el 1960 un terrible terratrèmol que no només va produir víctimes humanes i pèrdues econòmiques, sinó que va tirar per terra els preparatius pel mundial del 1962. El President del Comitè Organitzador, Carlos Ditborn, va pronunciar una frase que fou l'objectiu del seu equip: "Ya que nada tenemos lo haremos todo". I així va ser. El 30 de maig s'obria el mundial a l'Estadi Nacional amb el partit Xile-Suïssa.

El partit Xile-Itàlia fou un dels pocs on l'amfitrió, només amb ajudes externes, pogué inclinar la balança al

seu favor. Sota les ordres de l'anglès Aston els equips desenvoluparen una batalla campal sobre la gespa que va acabar malament només pels italians, ja que l'àrbitre va enviar a la caseta a dos dels seus components, i a cap xilè encara que aquests varen fer tant de mèrits com els seus rivals. Sembla ser que una crònica enviada a Itàlia per un periodista en la que s'hi llançaven adjectius humiliants per a Xile i els seus habitants va produir un ambient contrari als italians, amb la col·laboració de l'àrbitre de torn.

El tercer fet negre té com a protagonista Espanya. I no perquè fos incapaç de passar la fase prèvia amb un equip ple de figures: Del Sol, Suàrez, Santamaria, Puskas, Martínez, Gento... Espanya, després de perdre amb Txecoslovàquia i guanyar "in extremis" a Mèxic, s'enfrontava al Brasil. Arbitrava el xilè Bustamantes, els espanyols varen adelantar per mitjà d'Abelardo, al que també li va ser anul·lat un altre gol fet de tisora i sense cap rival al costat seu, fet aquest que anul·lava el possible joc perillós. El partit va concloure amb 1-2 pel Brasil que al final acabaria proclamant-se campió. Anys més tard una notícia procedent de Brasil va confirmar el que només era una sospita: el xilè Bustamantes havia estat comprat pels carioques en el seu partit contra Espanya.

ANGLATERRA - 1966

Aquest mundial constitueix una mostra exuberant de punts negres. Tot va començar amb el robatori (?) de la copa Jules Rimet que va ser trobada per un gos anomenat "Pickles". Durant el temps en què va estar perduda es va muntar una campanya de premsa contra els latinoamericans, ja que els anglesos consideraven a un d'ells presumpte autor del robatori. Durant el campionat el seleccionador anglès Ramsey va insultar sistemàticament als jugadors mexicans, uruguais i argentins, després dels partits celebrats contra ells. La raó era el joc embrollat utilitzat pels americans, però Anglaterra tenia a Styles, un veritable carnisser del futbol

En els quarts de final s'enfrontaren Anglaterra i Argentina. Ben aviat el joc es va tornar violent i l'alemany Kreitlein va prendre partit pels amfitrions expulsant a l'argentí Ratlin per formular-li una observació. El partit va concloure amb 1-0 a favor d'Anglaterra i amb un dels majors escàndols dels mundials, que va tenir la seva segona part en els insults creuats pels contendents i la premsa d'ambdós països.

En les semifinals els britànics

s'enfrontaren als portuguesos que estaven fent un excel·lent mundial. Després d'un partit on va brillar Eusebio i es varen contabilitzar dues faltes clares, no senyalades, en l'àrea anglesa, es va imposar l'equip organitzador per 2-1. El jugador britànic número 12 fou l'àrbitre francès Shrrinte.

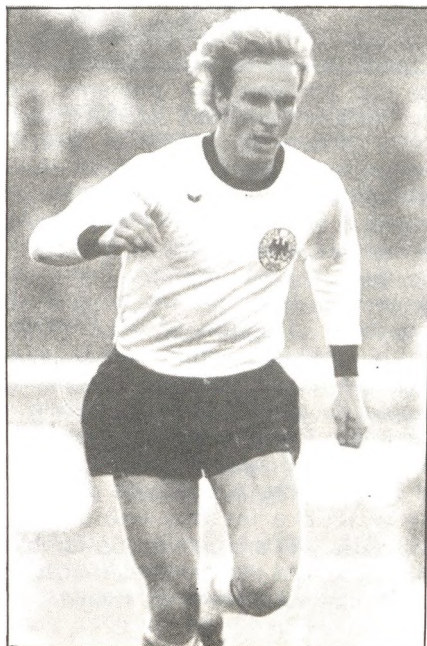
Alemanya i Anglaterra varen disputar la final. No va passar res anormal fins a la pròrroga. Amb 2-2 un tret de l'anglès Hurs donà al travesser i botà després sobre la gespa. Un defensa alemany la tirà a còrner de cap, però el suís Sr. Dients, després de consultar al rus Bakhrmov, que l'auxiliava, decretà gol. Més tard donà validesa a un quart gol anglès aconseguit amb públic dintre el camp.

El linier rus va declarar després que ell va dir a Dients no haver vist entrar la pilota, però aquest va decidir donar validesa al gol. Total: 4-2 pels amfitrions en un campionat que va batre tots els rècords d'ajudes extres als organitzadors.

MÈXIC - 1970

L'incident del robatori de la copa a Londres va tenir la seva rèplica en vigílies del mundial ezteca. Durant l'estada de l'equip anglès a Colòmbia, camí de Mèxic, el capità britànic Bobby Moore va ser acusat de robar una joia en un hotel de Bogotà. Es va crear un "lió" molt gros amb la detenció de l'anglès, que gairabé provoca un incident diplomàtic.

Després, durant el torneig no va succeir res anormal i Brasil va acabar imposant-se a Itàlia (4-1) en la final, proclamant-se campió mundial per tercera vegada, el que li assegurava en propietat el trofeu Jules Rimet.

ALEMANYA-1974

Va haver-hi dos equips favorits i en gran forma: Holanda i l'Alemanya Federal; i un altre que va ser la revelació: Polònia. Al final es va imposar Alemanya a Holanda (2-1) en la final de Múnic.

En aquest campionat cal esmentar una maniobra dels campions que és l'únic punt negre resenyable.

S'enfrontaven ambdues Alemanyes en un mateix grup de la fase prèvia. El premi pel guanyador seria el primer lloc, encara que tots dos es classificaven. No obstant interessava no quedar primer per no enfrontar-se a Holanda que amb el seu futbol total venia enlluernant als espectadors i golejant als seus rivals. I això va haver de pensar l'Alemanya Federal que va acabar rebent un gol, l'únic que varen rebre en aquesta fase, i perdent el partit davant la seva homònima de l'Est. Així va evitar al "Naranja Mecànica" fins la final.

ARGENTINA - 1978

El partit negre d'aquest mundial va ser l'Argentina-Perú. Després de disputar els partits de la segona fase, Brasil aventatjava als amfitrions en dos punts i en "gol average". Argentina no solsament havia de guanyar, sinó que ho havia de fer per més de tres gols. A aquest fet s'hi ajuntava el que Quiroga, porter peruà era un argentí nacionalitzat. El partit va ser una farsa. Argentina va aconseguir un esperat i vergonyós 5-0, amb gols per a tots els gustos: il·legals per falles molt grosses del porter...

En la final, Argentina es va imposar a Holanda per 4-2 després d'una pròrroga. El gol que desempata el partit va ser aconseguit per Kempes donant una planxa a la pilota davant la presència de la cama d'un defensa holandès; però, qui senyalava la infracció? L'àrbitre. Sr. Gonella no ho va fer i Argentina es va fer amb el seu mundial.

CONCLUSIÓ

Potser el quadre de campions no seria diferent de no haver-se donat aquesta sèrie d'irregularitats explicades, però és ben cert que els amfitrions han rebut ajudes extra-esportives que en algun cas han definit un títol. Basant-nos en aquesta constant, per què no pensar que Espanya pot ser semifinalista, sots-campiona o inclús campiona del món?

AUTOSERVEI M A S S E G Ú

Passeig S. Joan Bosco s/n.
Telefon 21 57 72
PONT MAJOR

A més d'Auto-Escola, els ofereix

TALLER DE REPARACIÓ

per a tota classe d'Automòbils

Major, 11 - Tel. 21 52 12
Ctra. Sarria de Dalt, s/n. - Tel. 20 56 97

SARRIA DE TER

Entrevista

AMB EN MATIES MARTÍ CONSELLER DE CULTURA DEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER

Quan aquesta revista arribi a les mans dels lectors, estarem immersos de ple en el III MES CULTURAL. Una idea discutible, amb una programació al gust d'uns o altres, que té per finalitat, segons els seus creadors, d'oferir un ventall d'actes, per a tothom que hi vulgui participar i que tingui inquietud i actitud de nous coneixements.

Per xerrar una estona sobre aquest tema, ningú més indicat que en Maties Martí.

En Maties treballa, porta la camiseria de casa seva, estudia químiques, està de vocal en el Consell Pastoral de la parròquia i en les seves estones lliures fa de Conseller de Cultura.

No ens expliquem com, però encara va trobar l'estona necessària per a poder-nos explicar tot aquest enrenou.

— Quines dates comprén aquest any el mes cultural?

— Aquest any abarca des d'abril fins a mitjans de juny.

— Com s'estructura?

— La idea original era fer-ho en setmanes educatives en el context de la comissió: Música en totes les seves vessants, festes populars, festivals de cançó, actes pels joves, etc... però això no hi cabia en un mes natural i hom ha tingut que allargar-ho una mica més.

— De quina forma es vinculen les Entitats amb el Consell per la realització del "mes"?

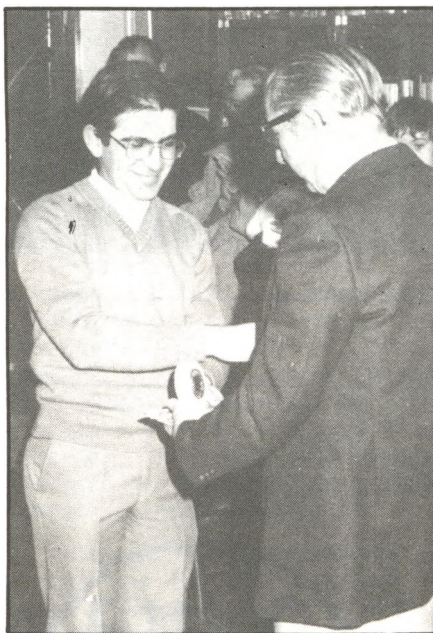
— Degut a la idiosincràcia del nostre poble, hi ha diversificació d'Entitats—Associacions, parròquies, escoles d'adults, etc.. i per a coordinar totes les tasques la Conselleria de Cultura va distribuir-se en comissions d'Ensenyament, Cultura i Joves i en elles s'organitza i coordina el "mes".

— Quin pressupost existeix?

— El d'enguany està per sobre de les tres-centes mil pessetes, comptant els actes en sí, la propaganda, etc... Cal destacar la participació desinteressada de tots els conferencians que venen a les xerrades.

— Aquest pressupost és recolzat des de l'Ajuntament de Girona o és de les partides ordinàries del Consell?

— Cada any el Consell presenta el pressupost previst a l'Ajuntament de Girona tot incluint les despeses del Mes Cultural.

— Com es veu des de Girona el "mes"?

— Culturalment el recolza però mai ha intervingut en la seva organització i deixa que els habitants de Sarrià es realitzin en aquest aspecte.

— Es justifica la Conselleria de Cultura amb el Mes Cultural, o desenvolupa altres funcions?

— No ens volem justificar amb el Mes Cultural. De fet és un nom institucionalitzat, però que permet un ventall de possibilitats a tot el poble, coordinant les inquietuds culturals de totes les Entitats. Actualment el "mes" és el puntal més important de l'any cultural i de fet és on es destina la part més important del pressupost anual. Altrament donem suport a activitats de l'escola, les classes de català, d'adults, festes populars, etc...

— Per què un Mes Cultural a Sarrià? No seria més positiu potenciar i subvencionar els programes culturals de les Entitats?

— Particularment, i en tota opinió personal discutible, crec que cal intensificar i potenciar en un temps concret les propostes de les Entitats en l'aspecte socio-cultural. Interessa trobar un dinamisme adient perquè la DINAMITZACIO CULTURAL es vagi fent realitat. Un mes cultural en "fred" no té sentit, en canvi sí que el tindrà si esdevé un potencial eficaç de normalització i participació popular.

Referent a la segona pregunta, no ho crec pas. El passat mes de setembre es va demanar a les Entitats la programació anual i cap Entitat la va presentar.

— L'atapalida programació del Mes Cultural té correlació amb la participació dels veïns?

— El Mes no vol ésser una imposició per a ningú, sinó que vol adequarse a la dinàmica existent. Un dels principals objectius —tal com diu la presentació del programa— és contribuir a fer POBLE, procurant que els veïns es traslladin a on es fan els actes, però la gent no es mou massa i això s'ha d'anar superant prenent consciència de què tots som de Sarrià.

— Com es potencien durant la resta de l'any les inquietuds que pugui despertar el Mes Cultural?

— Això depèn de cada lloc i circumstància, malgrat que no aconseguim els objectius previstos.

— A quin tipus de persones va dirigit?

— Va dirigit a tot el poble. Els actes estan a l'abast de qualsevol interessat.

— El "mes", segons pròpies paraules en ocasió d'algunes presentacions d'actes desenvolupa una cultura popular. Què significa aquest concepte?

— Normalment tenim el concepte de CULTURA fonamentat en la cultura dominant que les premses i la TV ens imposen; una manera de vestir, un estil de viure, uns interessos creats que cal saber, i entendre de tot....

La cultura popular significa una voluntat de personalització i alliberació personal que ens porti a sentir-nos sers humans, protagonistes de les activitats que realitzem i que són del nostre gust i no imposades. Això significa tenir uns criteris personals definits, saber con viure i desenvolupar una personalitat pròpia per cadascun. Llavors troba tot el seu sentit aquell PLA DE DINAMITZACIÓ CULTURAL que anyorem, amb uns dinamitzadors que estimulin, en els centres d'esplai apropiats, a les persones i el seu entorn.

— De quina manera podria personalitzar-se en l'individu aquesta cultura, de tal manera que influis en el seu comportament social?

— De mica en mica, la cultura popular ha de guanyar punts davant la cultura dominant. Però mentre no hi hagi un compromís personal per saber discernir, per saber escollir lliurement, per no sentir-se manipulat per interessos aliens i massificadors, no es podrà realitzar l'intent de "canvi" en la qüestió socio-cultural. En aquest sentit, el MES CULTURAL específic i el treball cultural genèric, signifiquen un repte que amb esforç i consciència guanyarem.

— Existeix una cultura sarriana?
— Hi han unes tradicions i un llegat dels avantpassats del nostre poble, però el més important és convenir les propostes a les situacions de l'espai i del temps.

— En què ens diferencia aquest "Mes" dels anteriors?

— S'ha procurat tenir una continuïtat i s'ha permès donar veu i vot a tothom.

— La normalització del català és un factor bàsic del "Mes"?

— De fet, tots els actes són en català, i de bon principi considerem que això ja significa una situació de normalitat.

— Què li diries a tota aquesta gent que es queda a casa, davant de qualsevol manifestació cultural, perquè s'hi identifiquessin?

— Si se senten habitants i veïns de Sarrià, i mínimament preocupats per l'entorn socio-cultural en el que viuen no poden sentir-se indiferents.

— Creiem que amb tot el que hem transcrit, haurem pogut ampliar les idees i aclarir els dubtes que sobre el tema poguessin existir, i ja com a

despedida i agraïnt la teva amabilitat, et fem la última pregunta

— Què entens per CULTURA?

— Cultura és un concepte d'ample abastament i moltes definicions. Personalment ho interpreto com una barreja de CONEIXEMENT i ACTITUD o SENTIMENT.

Coneixement en tots els aspectes i en totes les matèries, però amb una actitud de compartir i donar a entendre aquests coneixements. Així no serà més "cult" el que té més coneixements i no els manifesta, ni tampoc el que té més inquietuds, però poc afany de conèixer o cultivar. Un i altre aspecte es relacionen en singular SIMBIOSI. Penso amb la diada de Sant Jordi, el Llibre i la Rosa. Veritat que un i altre troben junts el seu sentit més ple?

Tot el conjunt de coneixements i actituds ens arriben per mitjà del llenguatge i l'escriptura (símbols més importants de cultura). De tal manera que la cultura es pot aprendre.

En el nostre àmbit i en la mesura que ens esforcem per sentir-nos més humans i personalitzats, serem més o menys cults; ja sigui en la cultura popular o en altres aspectes de la vida diària.

POBLE

CASA PILAR

BAR-RESTAURANT

Carrer Pont Major, 124 - GIRONA

Llar d'Infants

Bambi

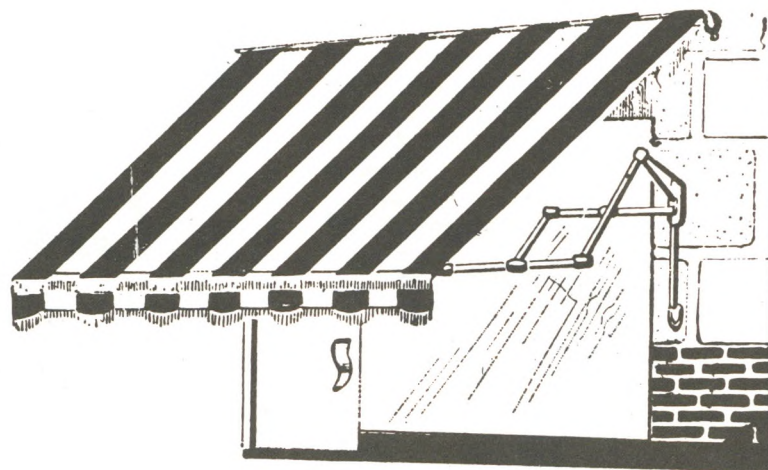
PROFESSORA - PUERICULTURA

M.ª Angels Soler i Lusén

C/. Mitjorn n.º 8 - Tel. 21 73 29

SARRIÀ DE TER - GIRONA

**C/. Montagut, 27
Tel. 20 89 20
SARRIA DE TER**

**Paseo Canalejas, 4
Tel. 20 05 78
GERONA**

SARRIÀ I L'ESTÈTICA

Pompeu Fabra defineix en el diccionari de la llengua catalana el mot adjectiu "estètic-a" com allò relatiu al sentiment del bell. I també com aquella ciència que tracta del bell en la natura i en l'art. Doncs, bé, a l'entorn del que connota semànticament aquesta paraula glosaré el meu comentari. Em referiré a quelcom que per hom pot semblar-li banal o simplement sonar-li esquerdat, em referiré a "Sarrià i l'estètica".

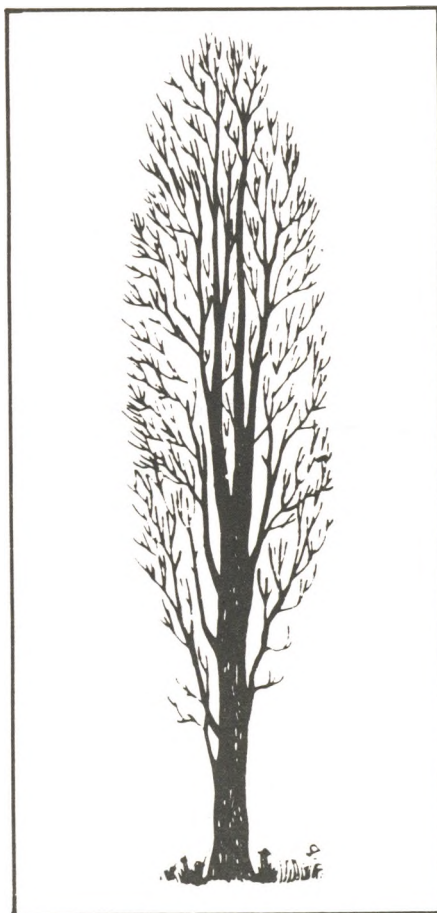
Sarrià és, malauradament, un poble que presenta pocs atractius per la gent que ve de fora. Tothom coneix que som de Sarrià perquè relacionen el nostre topònim amb allò de .. "Ah! sí... de Sarrià, aquell poble de tant de fum i tanta pudor". Sentir això, per un autòcton arriba a ésser emprenyador. El nostre benvolgut poble és conegut arreu precisament perquè és sobradament mancat d'estètica.

De fet pretendre, ara com ara, tornar al poble aquella estètica amb la qual havia gaudit fa cinquanta anys és voler fer bufar núvols. No vull pas de debó dir bertranades i fer bufar núvols. El que pretenc ara i adés amb les següents ratlles és fer reflexionar a l'entorn del mot "estètica", mot que ací a Sarrià li podríem treure molt de suc.

A Sarrià, malgrat el fum i la pudor, que són irremeiablement anti-estètics, gaudim d'algun indret el qual pel que fa a la seva estètica no es pot pas desaprovar. A part del veïnat de Sarrià de Dalt que és un dels indrets sarrianencs més ben adobats, la resta del poble és de per sí un autèntic caos estètic d'una magnitud enorme.

El cert és d'altra banda que el Consell de la Vila, amorós de retornar tot allò més positiu per al poble, se li ha passat per alt a voltes fer quelcom més per l'estètica dels nostres contorns. D'esforços ben bé no se n'ha pas estalviat cap. Cal reconèixer que hom s'ha plantejat retornar quelcom

de bell per al poble. El fet d'haver posat uns fanals adients a la Plaça de l'Obra ha estat en el fons també un intent de recuperar part de l'estètica perduda. Malgrat les crítiques banals i purament irrisòries que he escoltat a l'entorn dels fanals de la Plaça de l'Obra, crec que ha estat reixit aquest petit fet de voler recuperar quelcom d'estètic per al poble. Altrament, per

això, hom s'hauria de proposar fer més coses per tal de recuperar quelcom d'estètic per aquest Sarrià tan nostre.

Un dels punts que també juga amb aquest concepte d'estètica de què m'he referit, és el fet de plantar arbres. A Sarrià, i sobretot en el

sector de baix s'ha urbanitzat a bastament sense tenir present plantar ni un sol arbre. Han sortit sempre les mateixes excuses. Excuses que jo en diria de mals estetes. Edils! si us plau, planteu arbres! Sarrià i els sarrianencs ho necessitem.

Tornant a aquesta qüestió i a aquesta meva rauxa de l'estètica us diré que una de les coses que caldria fer ben aviat, seria la d'adobar les parets de l'actual cementiri. Seria bo de fer-ho per tal de redreçar quelcom més de l'estètica de Sarrià. No em pregunteu, però, qui ho ha de fer. Això, penso que ja són figures d'un altre paner. Altrament no és pas difícil cercar una solució imminent.

I és que, amics meus, hi ha tantes coses a fer per tal de complimentar allò que en la seva essència vol dir la paraula "estètica"... Ja sé que en el fons sóc una mica bufa núvols, però cal que hom tingui cura dels petits detalls de l'estètica.

I que me'n dieu de plantejar-se per a Sarrià un bell jardí per l'esbarjo? Ja sé que em respondreu: Una altra bertranada xicot. Jo us diré essent tot explícit que considero que no són això aitals bertranades. Sarrià i tots els sarrianencs també necessitem del nostre petit Versailles. Us imagineu bastir un petit parc pels sarrianencs enmig de la pudor i el fum? Què voleu dir? Què voleu dir que no ho necessitem al cap i a la fi? Sarrià com a poble de treballadors que és s'ho mereix. L'ajuntament o qui fos es podria engrescar en fer un petit raconet de pau, caldria fer a Sarrià un petit Versailles com els que s'ha tingut a bé fer en el barri de Pedret. A Sarrià també ho agrairíem de debó. Ah! l'estètica, l'estètica, té tanta cua ací a Sarrià que estaria escrivint hores i hores i no em cansaria de cercar-li detalls i detallets. Fem entre tots quelcom per l'estètica de Sarrià.

JOSEP BRUGADA

MONTSE COSTA

(*) Pintora i professora de plàstica a l'escola EGB Montserrat, de Sarrià de Dalt, exposa a la Galeria 3 i 5, de Girona, del 26 de març al 21 d'abril de 1982.

La Montse Costa, al igual que els orientals, no té temps per perdre, però ha agafat el temps necessari per fer les coses, i les seves "coses" són la pintura.

Les teles son pensades meticulosament calculades i sobretot, repesades; han fet el temps necessari per a restar consolidades.

Encara que el llenguatge escollit és el camp abstracte, es desprén un gust i una sensibilitat pel color refinadíssim.

A les arts els hi demanem un relaxament del ésser corporal i psíquic que permetin una transformació interior, i aquesta modificació es produeix.

La suavitat dels beixos, dels roses o dels verds, ajuden a fer possible aquest estat anímic

Els colors freds, però emprats sense estridències, es complementen

mútuaament i a voltes una sola tonalitat deixa escapar, com en un gest incontrolat, un nuament de colors que estaven oprimits al fons de la tela, i fa que la pintura agafi una certa perspectiva, sempre plaent i armònica.

Les pinzellades movent-se sempre segons les conveniències de l'obra-autor són diverses i variades, donant com a resultat diferents textures i tonalitats, segons les necessitats d'expressió en el moment de gestar l'obra.

Ella, i altres pintors gironins, formen un grup que tendeix cap a l'expressionisme abstracte, naturalment, emprant cadascun un llenguatge propi que els consolidarà com a artistes conceptuals en el món de la plàstica.

Sarrià de Ter, Abril 1982
RAIMUNDA COLL I BONET

Diglosia, bilingüismo y discriminación lingüística

por Carlos Barral⁽¹⁾

La diglosia o poliglosia territorial es una situación frecuente en la moderna geografía política, por supuesto en muchas zonas del planeta más o menos recientemente descolonizadas, pero también en el Viejo Mundo, en la Europa fragmentada por fronteras jurídicas reales y por invisibles fronteras históricas. La mayoría de los casos demuestran que la copresencia de dos lenguas en un determinado territorio no es necesariamente motivo de constante conflicto entre comunidades de distinta habla materna. El conflicto se produce tan sólo en situaciones de colonización lingüística, como parte de un proceso de sometimiento político. Es el caso del lituano en territorio polaco o soviético y fue, con atenuantes, el del checo en la Bohemia austrohúngara. Esas situaciones se caracterizan por la represión de la lengua natural e histórica del territorio por parte de sus sojuzgadores. Son situaciones inconfundibles que comportan la restricción —cuando no la prohibición— de la expresión escrita de la lengua tradicional, la traducción autoritaria de la toponimia y la onomástica (no sólo con falsificación fonética y ortográfica, sino con sustitución del santoral, por ejemplo), la imposición de la lengua oficial del poder político como única lengua de

la enseñanza que se imparte desde la función pública y la exclusión de la lengua histórica y tradicional de la Administración y del Derecho. Puede darse el caso contrario: el de la represión de una lengua invasora por los hablantes de la lengua histórica y mayoritaria cuando ésta es la lengua del poder, pero ese caso es rarísimo porque basta con no favorecer la lengua nueva, basta con ignorarla. Esa sería la situación del hispano-chicano en los Estados Unidos.

La represión lingüística no suele ser eficaz, salvo en casos de secular e ininterrumpida sojuzgación cultural y constante imperialismo político, como es el caso de las naciones de la Occidentalia por la cultura francesa. En Cataluña, el proceso de castellanización, iniciado, de modo natural e incruento en el siglo XVI, o antes, en la Baja Edad Media por pérdida de protagonismo político en el seno de la confederación catalano-aragonesa y hegemonismo peninsular del poder castellano, no ha llegado nunca más allá de áreas particularizadas de la cultura social y de cierto profesionalismo vinculado a la Administración, ni calado más hondo de las sucesivas cortezas de aristocracia, hasta las recientes inmigraciones populares no reacias al sincretismo cultural, aunque se proclame demagógicamente lo contrario, pese a épocas, como la larga cuarentena del franquismo, de cruenta represión del catalán. El catalán ha seguido siendo la lengua natural de los catalanes, la lengua vinculada al territorio y a sus usos y disfrutes, y la de los nombres universales de sus cosas. Ha seguido siendo la primera lengua de los catalanes, como reconocen la Constitución de la Democracia española y el Estatuto de Autonomía para Cataluña.

Los catalanes tienen indiscutible derecho a que el catalán se emplee como lengua primordial de toda clase de educación y enseñanza en el territorio tradicional de esa lengua que la Ley les reconoce como propio. Y tienen derecho a que su primera lengua, el catalán, se emplee como lengua oficial de la Administración Pública y de la Justicia, en paridad con la lengua oficial del Estado español y generalmente hablada en sus territorios y por muchas comunidades modernas. El catalán, lengua de implantación milenaria en el territorio catalán y hablada por una mayoría de sujetos catalanes, y el castellano, lengua de implantación sólo centenaria en territorio catalán, hablada por una minoría de catalanes, pero conocida prácticamente por todos, deben convivir con tendencia a establecerse en régimen de bilingüismo en todos los sujetos catalanes. Esa situación natural no puede conseguirse, al cabo de una situación de represión lingüística, sin reajustes que es inevitable que dañen ventajas y privilegios, pero que no perjudican alternativamente, en sí, ¡qué disparate!, a «la lengua de Cervantes», ni a la coherencia cultural de la nación española.

El bilingüismo no es carencia ni fuente de carencias. Es enriquecedor y no sólo en la medida en que dobla la posesión de lenguaje, sino como mecanismo de asimilación cultural y de relativización del proceso epistemológico. No empobrece ninguna de las dos lenguas en cada hablante normal. Los que lo recusan en la Cataluña de hoy olvidan, por otra parte, que todos los catalanohablantes, los que tienen el catalán por lengua materna y de empleo habitual —y también los que la usan como único instrumento de creación literaria— son bilingües y los castellanos monoglósicos no. La enseñanza en catalán a todos los niños nacidos en Cataluña o emigrantes en edad escolar, hará bilingües a todos los catalanes. El intercambio social hará bilingües a los adultos de inmigración tardía para la constitución de la personalidad lingüística. Y no mermará su singularidad cultural. Adquirir otra lengua sin perder la propia no degrada.

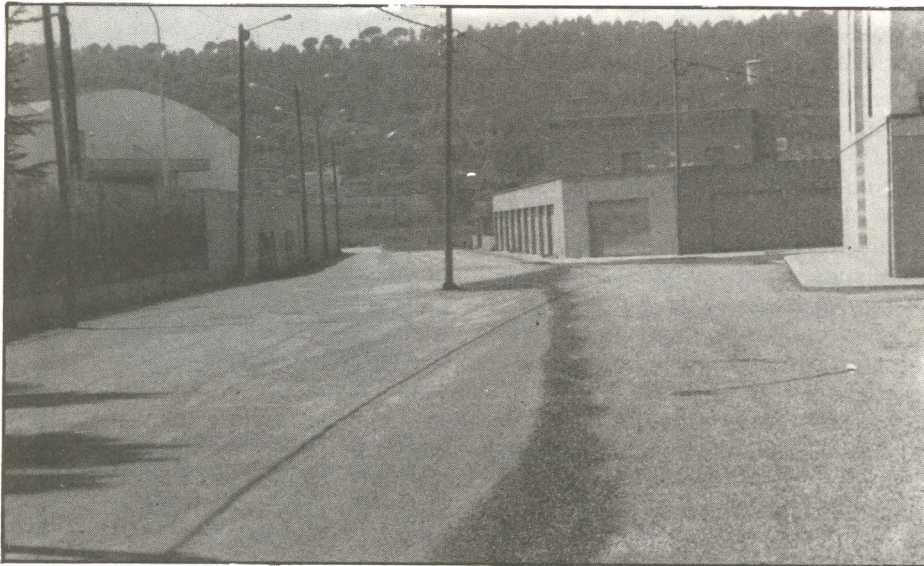
Catalán de familia y de nación, bilingüe, de educación castellana y en lenguas extranjeras, escritor en lengua castellana —e inserto en la literatura de la lengua castellana en cuanto a fuentes y modelos— editor de libros en lengua castellana, no he sentido nunca en mi país, ni antes ni ahora, las molestias de la discriminación.

Sarria de Ter

UN SUEÑO HECHO REALIDAD

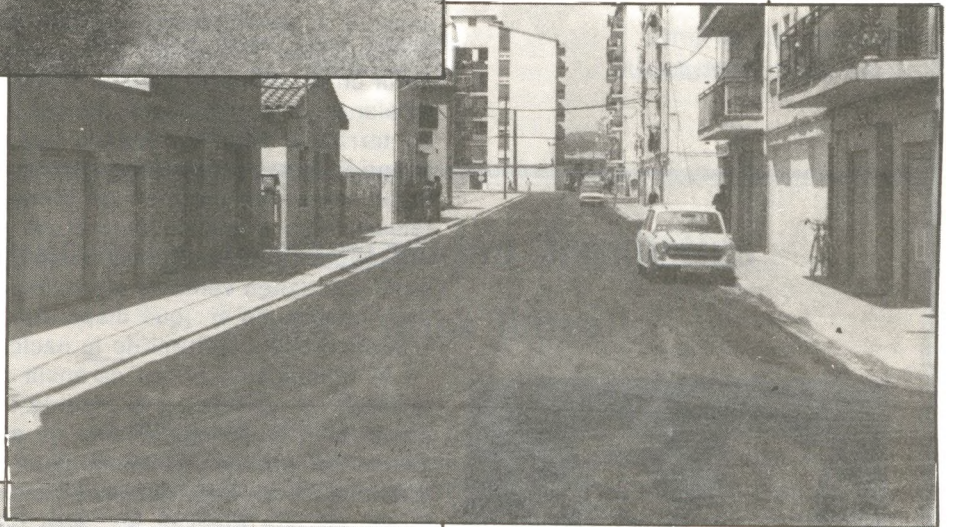
No, señores, no es ningún error. El reportaje fotográfico que acompaña este escrito pertenece a La Rasa.

Lo hemos conseguido. Sí, señores, para los habitantes de este sector ésto, era un sueño largamente esperado y que por fin podem disfrutarlo.

Atrás quedó el tiempo de tragar polvo, de pisar barro y sortear baches.

No olvidemos que dentro de tanta alegría, toda innovación trae consigo ventajas e inconvenientes.

Las ventajas son claras: más limpieza, menos reparaciones en los coches, mayor facilidad en enseñar a nuestros pequeños a comportarse cívicamente, (utilizando las papeleras,

no pisando los jardines, cruzando las calles por los lugares marcados para ello, etc.) aparcamientos fáciles, zonas de recreo...

Otra cosa son los inconvenientes. Estábamos acostumbrados a circular y aparcar donde nos daba la gana, los niños jugaban en cualquier lugar, los papeles por el suelo no se notaban de mal que estaban las calles, hasta había una señal de dirección prohibida que la mayoría no respetaba.

El principal peligro con las calles arregladas puede ser la velocidad; ahora será muy apetitoso para algunos apretar el acelerador.

Esto, lógicamente, se ha de acabar en bien de todos. Lo que no podemos perder es la tranquilidad y seguridad que hemos disfrutado niños y mayores en nuestras calles.

Los conductores se han de concienciar de que están en una zona urbana con gran cantidad de población infantil.

Los mayores tendrán que acostumbrar y educar a los niños, con palabras y hechos, a utilizar las zonas de juego que por suerte aquí abundan. Lo más difícil ya está hecho. Algunos hemos aprendido casi arquitectura, pero ahora es cuando entra de lleno el verdadero trabajo de la Asociación de Vecinos.

**ASOCIACION DE VECINOS
DE SARRIÀ**
Comisión de La Rasa

**Per a nosaltres,
la Tercera Edat
és la primera.
I ho demostrem
cada dia.**

**Per poc que hi posi,
en traurà molt.**

**BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA**

Des de la plaça de l'Om

ALGUNA COSA ES MOU AL PONT MAJOR

Des de fa una temporada es pot notar més enrenou de l'habitual pels volts de la Plaça de l'Om. La Plaça de l'Om és una mica com el cor del barri. La vida batega pels seus voltants.

Des de fa temps funciona l'escola d'adults. El seu treball sacrificat, però constant, ja es comença a fer sentir. No fa pas gaire, un bon pare de família del nostre barri signava davant meu un document. Em vaig adonar que la feina era laboriosa, però el vaig deixar fer; a l'acabar, li vaig dir: Molt bé! I ell va aixecar els ulls amb orgull i em va dir: He après a posar el meu nom a l'escola d'adults!

Molts dissabtes m'he vist sorprès per la volada d'infants que venien d'aprendre a ballar sardanes. Ja en sé —deia, tot fent saltirons, un marrec a un seu amic.—

També m'he vist agradablement sorprès per unes activitats amb adolescents que duen a terme uns esforçats joves. Una gresca bonica, diferent de la d'abans. Vaig felicitar l'assistent social. El vaig animar quan ell em deia que la tasca era difícil. Sí, és difícil, amic. Difícil però engrescadora i eficaça a llarg plaç. Entre tots hem de donar al nostre barri la

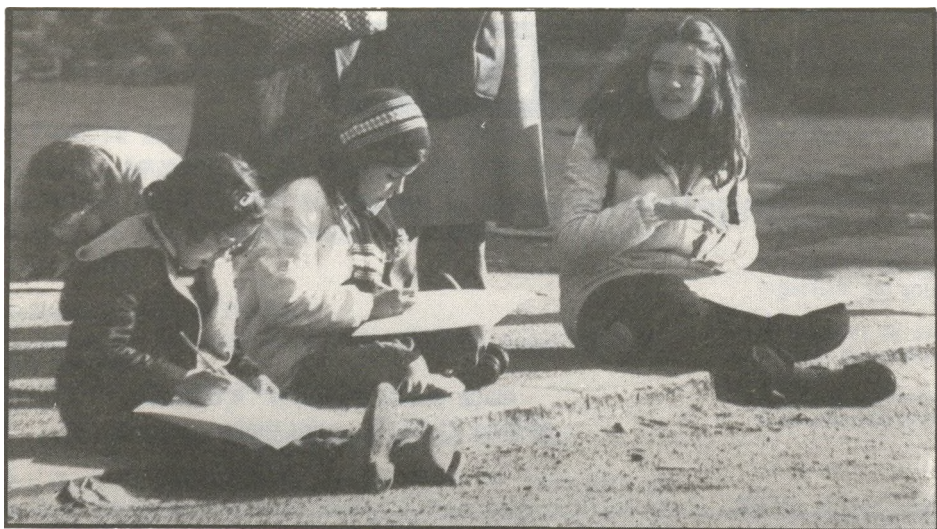
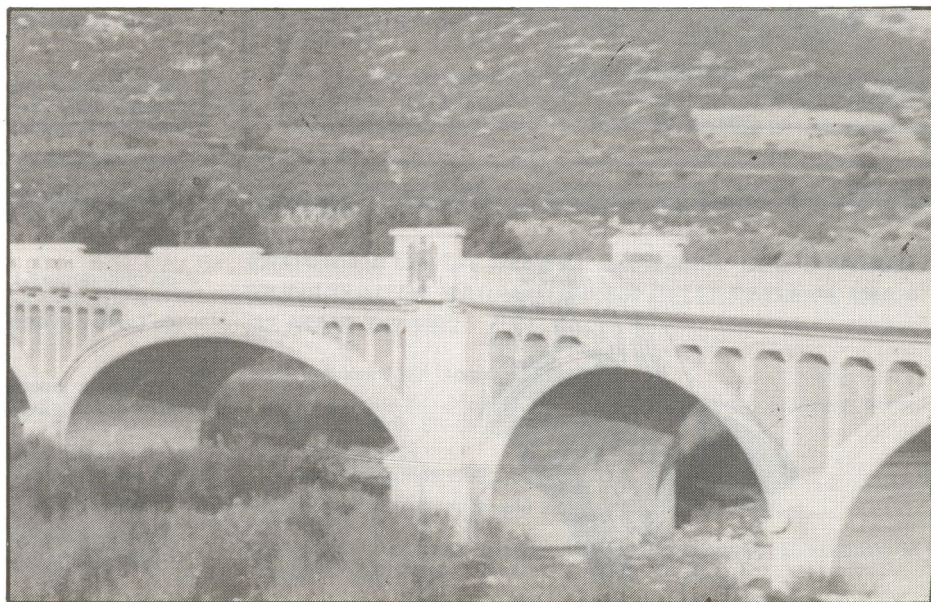
possibilitat de promocionar-se i hem de fer cada dia més impossibles aquelles fuetades d'odi que a vegades esclaten entre les dues comunitats humanes.

He vist com un colla de noietes evolucionen al ritme d'un xiulet i d'uns timbals, tot aprenent a fer de "majorettes". Tant de bo que sigui

per a bé.

He vist com la Revista POBLE es mantenia a pesar de les dificultats. Endavant, nois!

He vist com ja es preparava la Festa dels Vells i la Festa Major. I he notat com hi havia més persones interessades que l'any passat.

Tot això és esperançador. Vol dir que hi ha persones que es mouen al servei del barri. Aquesta és la línia. Cal treballar amb constància i amb esperança.

I vigilar perquè la feina sigui una feina ben feta. No es pot improvisar.

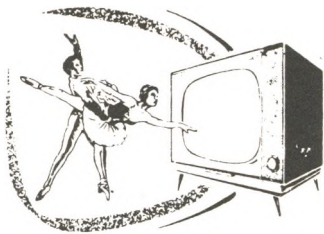
No es pot fer allò que en castellà se'n diu una "chapuza". Tothom hi ha de posar el coll amb responsabilitat.

Ja ho veureu com, a la llarga, tot això es notarà.

Electrodomèstics

LLUÍS RIBAS

- ELECTRODOMÈSTICS
- OBJECTES DE REGAL
- JOGUINES

Major de Sarrià, 87, 89 i 91 - Telf. 20 72 07
SARRIÀ DE TER

*electricitat i
mecànica de l'automòbil*

pont major

perruqueria
ANGELA

àngela blàzquez i boya

plaça tomàs borau, n.º 4 baixos
telèfon 21 84 08 - pont major - girona

Consell Municipal

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER, EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 19 DE FEBRER DE 1982, AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL PLA DE L'HORTA.

President: Sr. Joaquim Rodríguez.

Consellers: Sr. Jaume Massó, Sr. Joan Vila, Sr. Matias Martí, Sr. Joan Casassa.

Secretari pd. Sra. Raimunda Coll.

- S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 15-1-1982.
- S'acorda demanar a l'Ajuntament de Girona l'instal·lació d'una terminal de l'ordenador central, amb impressora, per les oficines municipals de Sarrià de Ter.
- Es dona informació de:
  - * La petició efectuada per l'AA.VV. Pla de l'Horta per retirar un envà d'un local destinat a Biblioteca.
  - * Del calendari de festes elaborat per la Generalitat.
  - * De l'exposició al públic del Cens Electoral.
  - * Del termini de presentació d'al·legacions a l'expedient de segregació.
- S'acorda expressar el condol a la família de Miquel Costa Serradell, mort el 16 de febrer, atesa la seva vinculació amb aquest Consell Municipal, donades les obres d'urbanització del sector Firal II.
- El Consell expressa el seu desacord a l'execució de la xarxa d'aigües al carrer Josep Flores, donat que només s'efectua en un sentit.
- Es dona informació de la sol·licitud tramesa a l'Ajuntament de Girona del projecte de xarxa d'aigua potable a la carretera N-II, marge dret en direcció a Girona, tram comprès entre el pont d'en Xunclà i can Salvatella.
- Es dona informació del calendari d'activitats previstes a realitzar durant el Mes Cultural i del concurs de cartells anunciadors dels actes.
- S'acorda sol·licitar a l'Ajuntament de Girona l'avantprojecte de camp de futbol i pista d'atletisme a ubicar en els terrenys reservats per equipaments i dotacions comunitàries.
- S'acorda demanar a l'Ajuntament de Girona l'acondicionament amb terres dels terrenys municipals del Firal pel seu arranjament i ajardinament.
- El Consell Municipal recull el prec tramès pels pares d'alumnes participants en el cros escolar organitzat pel Consell Municipal d'Esports, en el sentit de la poca seguretat que reuneix el mateix.

NOTA:

El text complet de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

EXTRACTE DE LES RESOLUCIONS ADOPTADES PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER EN SESSIÓ PLENÀRIA CELEBRADA EL DIA 19 DE MARÇ DE 1982 AL LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE SARRIÀ A LA RASA.

President: Sr. Joaquim Rodríguez.

Consellers: Sr. Joan Vila, Sr. Francesc Mera, Sr. Ernest Mach, Sr. Lluís Vendrell.

Secretari pd. Sra. Raimunda Coll.

- 1.- S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 19-III-1982.
- 2.- Es dona informació de l'estat actual de l'expedient de segregació del municipi de Sarrià i de la proposta aprovada per l'Ajuntament de Girona el dia 28 d'abril una vegada examinades

les reclamacions efectuades durant el període d'informació pública.

- 3.- Es dona informació de les reunions efectuades amb la Policia Municipal i diverses entitats de Sarrià i de les properes a realitzar per puntualitzar diferents temes referents a seguretat ciutadana.
- 4.- S'informa de l'aprovació per la C.M.P. de Girona de la instal·lació d'un mercat de venda ambulat a Sarrià i de l'anunci del B.C.P. de Girona referent als terminis de presentació de sol·licituds.
- 5.- Es dona informació de l'estat actual dels projectes d'urbanització que es porten a terme a Sarrià, el del Firal II i La Rasa.
- 6.- Acord de negligència als serveis tècnics municipals per incompliment de l'acta de la reunió efectuada amb la comissió de veïns del Pla dels Vinyers, Consell Municipal i serveis tècnics el dia 26 de febrer.
- 7.- Es dona informació de la subvenció concedida directament per l'Ajuntament de Girona a la guarderia infantil del Pla de l'Horta i del programa d'acció a efectuar per augmentar els ingressos.
- 8.- Es dona informació del reglament de treball de l'equip de jardineria.
- 9.- En l'apartat de prec i preguntes es demana en quina situació es troben les gestions per la instal·lació de marquesines i plataformes a efectuar per la brigada municipal.

NOTA:

El text complet de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

EXTRACTE DE LA SESSIÓ PLENÀRIA DEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER CELEBRADA EL DIA 5 DE MAIG DE 1982

President: Sr. Joaquim Rodríguez.

Consellers: Sr. Joan Vila, Sr. Jordi Batllori, Sr. Francesc Mera, Sr. Matias Martí, Sr. Lluís Vendrell.

Secretari pd.
Sra. Raimunda Coll.

- S'aprova l'acta de la sessió anterior de data 19-II-82.
- S'acorda modificar l'ubicació del mercat de Sarrià. S'instal·larà al carrer de les Lloses i Firal.
- Es dona informació de la roda de premsa celebrada el passat dia 18 de març amb motiu de la publicació editada per aquest Consell Municipal "Sarrià, un fet singular" i de l'entrega de l'informe a l'Ajuntament de Girona per acompanyar a l'expedient de segregació de Sarrià. S'acorda efectuar assemblees informatives al respecte.
- Es dona informació de la reunió mantinguda el passat mes de febrer entre el Consell Municipal, els serveis tècnics i veïns del Pla Vinyers per tractar dels projectes de xarxa general i secundària d'aigües del Pla dels Vinyers-Horta i el de clavegueres secundàries al Pla dels Vinyers, arribant a diversos acords.
- Es dona informació de les obres d'urbanització del sector Firal II i de l'adjudicació d'obres complementàries d'accés a la zona a l'empresa constructora.
- S'exposen els actes previstos durant el MES CULTURAL-82 organitzat per aquest Consell Municipal.
- A l'apartat de prec i preguntes es fa referència als criteris de selecció de instàncies per instal·lar parades al mercat setmanal de Sarrià. A l'estudi a efectuar del camí entre el Pla de l'Horta i l'Autovia. A la reiteració al MCPU per l'acompliment de l'acta de 29-V-1980.

NOTA: El text complet de l'acta pot ésser consultat en el tauló d'anuncis i edictes del Consell Municipal de Sarrià de Ter.

SEGREGACION DE SARRIA! Y AHORA .... ¿QUE?

Parece ser que es inminente la recuperación de la independencia de Sarrià, a tenor de lo que oímos y leemos. Durante estos años en que hemos sido parte de la gran urbe, el anhelo de la diferenciación de ambos municipios ha sido unánime en el pueblo. No obstante, y cuando está a la vuelta de la esquina dicho logro, cabe preguntarse: Y ahora....¿qué?

Se nos plantea una situación semejante al advenimiento de la democracia en España. Algunos, los más, pensaron que aquello sería la panacea de todos los males. El terrorismo, el paro, los desequilibrios regionales, las autonomías... Todo tendría arreglo. Hasta se podrá vivir sin trabajar, pensaron quienes lo fían todo a la mística del sistema.

Creo que se ha de entender la independencia de Sarrià como una formulación de libertad, aunque materialmente hallemos más dificultades. Nos vamos a encontrar un Ayuntamiento de Sarrià que durante algunos años será un mero administrador, restaurador y mantenedor; sin posibilidades de proyección ya que las inversiones están bloqueadas por la devolución de los créditos que la política de obras llevada desde la anexión ha necesitado. ¿Sabremos atemperar nuestras reivindicaciones? ¿Qué perspectivas de éxito tendrá la fuerza política gobernante en Sarrià después de las próximas municipales con un Ayuntamiento hipotecado?

Durante unos años hemos vivido a un tren de vida municipal por encima de nuestra capacidad crediticia. Y eso no es un reproche, sino un signo de la época de vacas gordas que se ha traducido en un pueblo urbanísticamente consolidado. Sarrià de Baix, Sarrià de Dalt, Pla de l'Horta, la Rasa y el Pla dels Vinyers quedarán como ejemplos vivos de esa política que ya fue iniciada por el último consistorio independiente del pueblo. Aquí cabe hacer un inciso y referirse al tema colector de Vinyers como un asunto no conseguido a

pesar de estar proyectado por los técnicos municipales. Urbanísticamente, pues, no habrá acuciantes problemas, pero ¿y la zona de equipamiento social prevista? ¿Bajará el pulso cultural? ¿Y la Guardería del Pla de l'Horta? ¿Seguirá la estructura actual de las Escuelas de Adultos? ¿Qué pasará con el buen funcionamiento actual de los servicios públicos?

En la medida en que se conozca la verdad de lo que nos espera se podrá exigir al ciudadano de a pie y a las entidades con representatividad que sacrifiquen el alcance de las reivindicaciones materiales y asistenciales. Esperamos, pues, esa información veraz antes de que la formulación de libertad de Sarrià nos embarque en el empeño sin saber a donde vamos.

Esta es la situación en que quedaremos en el peor de los casos, pero existen dos posibilidades a estudiar en profundidad para mitigar la orfandad de medios que supondrá la segregación. Una es el asunto de los servicios mancomunados. ¿Cuáles? ¿En qué medida? ¿Cuánto costarán? Otra posibilidad es la creación de una entidad supramunicipal que creara un área metropolitana alrededor de Girona. La personalidad jurídica de la misma permitiría solicitar los créditos necesarios para no detener el plan de inversiones de municipios como Sarrià, Salt....

¿Acaso cabe concluir esta argumentación con una oposición a la segregación? Eso podría pensar un lector objetivo con ojos para cuestiones meramente materiales, pero hay algo más que es tan tangible como el asfalto de una calle o un colector; Somos un pueblo ! Y asumir este hecho es cargar con las limitaciones planteadas y con la fuerza moral de la solidaridad para poder negociar y exigir, ante quien competa, las soluciones que escapan a nuestras posibilidades.

El año próximo volverá a haber elecciones municipales, las primeras para Sarrià. Y aunque aun estemos lejos de ellas, los partidos con implantación ya podrían presentarnos su proyecto de futuro para el pueblo. Un futuro que se intuye con poca capacidad de maniobra ideológica para aplicar a la resolución de los problemas. Los que ganen, bien pueden pertrecharse de vocación de pueblo, resolución de trabajo y capacidad de encaje. No necesitamos carismáticos con planteamientos teóricos. Hace falta un encargado, ajeno a las demagogias, que sepa disponer sus peones en posición, que convenga con su trabajo, y que esté al servicio de todos los ciudadanos. Nada más, ni nada menos.

FIDEL RINCON

VIIº ANIVERSARIO DE LA ASOCIACION

Las Fiestas Mayores de Sarrià de Baix y Sarrià de Dalt tienen sus versiones de tono menor en las distintas celebraciones de los núcleos del pueblo: Verbena de San Juan, El "Roser", San Esteban...

El Pla de l'Horta commemora en una fecha indeterminada del mes de abril el Aniversario de la fundación de la Asociación. Este año, durante los días 10 y 11, los vecinos recordaron la efemérides con un amplio programa de actos.

El sábado, 10, se jugó un partido de fútbol entre solteros y casados que acabó con el triunfo de los primeros. Por la tarde, carrera de cintas en bicicleta con un centenar de participantes de ambos sexos comprendidos entre 4 y 50 años. A este concurso siguió una sesión de polichinelas en el nuevo salón de actos habilitado por el Consell para uso de la Asociación.

El domingo, 11, se iniciaron los actos con una marcha por el Castillo de Montagut y terrenos aledaños. A media mañana se inició la "butifarrada" en el cercado de la Guarderfa. Por la tarde, baile a cargo del conjunto "Novae" con entrega de premios y

obsequios a los ganadores de las distintas competiciones. El baile tuvo continuación por la noche. Ambas sesiones tuvieron una masiva presencia de público venido de todo Sarrià, además de los vecinos.

La organizacion corrió a cargo de la Comisión de Fiestas, cuyos componentes se esforzaron por proporcionar un fin de semana festivo con el tema de fondo de la celebración del VIIº Aniversario de una entidad como la Asociación que ha dotado al barrio de una conciencia de colectividad. El Consell Municipal colaboró aportando los elementos materiales necesarios (escenario, material eléctrico, mesas....) y la sesión de polichinelas del sábado.

QUINA LLIÇÓ

Els que el diumenge, 14 de Març, varen veure el programa de la Tele dedicat a en XAVIER CUGAT, vàrem tenir l'ocasió de rebre una GRAN LLIÇÓ.

Aquest pobre vell, CATALÀ UNIVERSAL, que té més de vuitanta anys, ens va dir que ell es sentiria molt honorat de poder veure una placa col.locada en el lloc on va néixer. Va dir més. Va dir que els catalans esperàvem a què es morís per col.locar-la. Quina lliçó, senyors, es-

perar a què es mori una persona per fer una cosa que es pot fer en vida: col.locar una placa.

En qualsevol lloc del món es barallarien per tenir l'orgull de poder dir: "Aquí va néixer EL GRAN XAVIER CUGAT"

Crec que l'Ajuntament de GIRO-NA té un deure que complir; però ràpid abans que el senyor CUGAT es mori.

UN QUE NO FUMA.

Sarrià de Dalt

FESTA DEL ROSER

Ja ben entrada la primavera, com cada any, a Sarrià de Dalt tingué lloc la Festa del Roser, una de les tradicionals Festes del nostre poble i a la d'aquest any no hi han mancat esforços perquè fos del tot brillant. La veritat és que el temps també va acompanyar-hi i durant tot el dissabte i el diumenge hem gaudit d'un bon sol.

Els actes començaren el dissabte a la tarda amb el concurs de pintura ràpida. Les escales i les rodalies del Centre Parroquial s'ompleren de mainada i de papers per a dibuixar el que més els hi agradava. Després del dibuix, la xocolatada i el cinema en que es projectà la pel·lícula en català "La flauta dels sis barrufets". Per les cares dels infants a l'hora de sortir del cinema hem de suposar que fou del seu grat.

A la nit i en el Centre Parroquial, el Grup Faula tingué cura de la representació teatral de "El retaule del Flautista". El Grup Faula, fent gala d'una bona interpretació posà una nota d'alegria en la nit d'aquest dissabte del Roser i el resultat de l'esforç al seu treball el tingueren amb els molts aplaudiments que reberen del públic.

El diumenge festiu s'obrí amb la missa i l'ofrena floral a la Verge del Roser. Després, el concurs de plantes i flors.

A la tarda en el Centre Parroquial hi hagué la cantada d'havaneres pel Grup Ventijol. Després la Festa va continuar a la Plaça d'en Nadal on la Cobla Olotina interpretà les sardanes i el ball. Hi hagué de tot: ball de ram, ball del puro i entre ball i ball les rifes de la toia i el xai. El Conjunt local "Sintonia" també ens feu ballar amb algunes peces del seu repertori.

Tos els assistents poderen participar a la Gran Sardinada, i les sardines a la brasa sortiren més que bones.

I així va anar passant el temps fins arribar al fi de la Festa, quan una gran rotllana que omplia la Plaça d'en Nadal cantà "l'Hora dels adéus".

I això és el que ha estat aquest any la Festa del Roser. Una diada en que Sarrià de Dalt es vestí de Festa sota un joiós sol de primavera. Creiem que val la pena repetir-ho any darrera any.

AA.VV. i CENTRE PARROQUIAL

La Taverna del Bon Vi

Restaurant = Bar

* * *

PLATS TÍPICS DEL PAÍS

Pont Major, 114 - Telf. 21 36 84 - GIRONA

RESUM DE L'ACTA DE LA PASADA ASSEMBLEA DE L'AA.VV.

Com a informació de l'Associació de Veïns, creiem convenient fer un resum de l'acta de la passada Assemblea del dia 13 de Març, la que començà amb la lectura i aprovació de l'acta de l'Assamblea anterior. A continuació i per part del President es feu la presentació de la nova Junta que fou elegida el passat desembre.

En una altra part i com a tema més important, voler trobar una consolidació de l'entitat i que no estigui regida només per l'aigua; es parlà de la fixació de quotes amb el resultat de fixar una quota familiar pel matrimoni i la quota individual pels demés membres majors d'edat de la família.

En quant a l'apartat de sanitat, el vocal Jordi Torrent digué que estem a punt de donar els primers passos per portar la consulta mèdica a Sarrià de Dalt, pel que es farà el necessari per dur-ho a terme.

Seguidament i referent al subministrament d'aigua i a la cloració de la mateixa, la que per seguir les normes sanitàries s'ha de sentir un cert gust de clor; en aquest mateix apartat també s'informà de les obres d'arranjament del camp de les botxes, asfaltat de la carretera de Sarrià de Dalt, reparació del camí del Renoc, etc. Aquestes millores començem que s'iniciaran dintre poc temps.

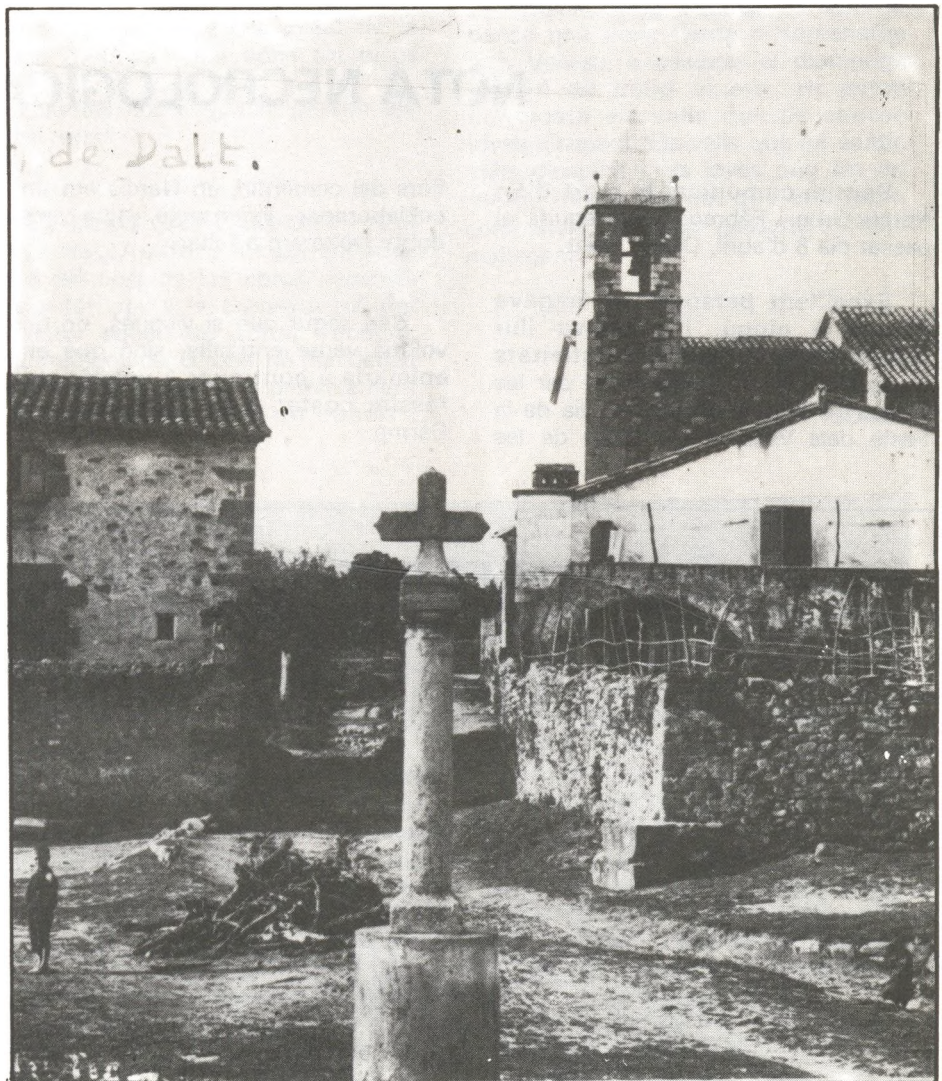
Pel que fa al tema esportiu hi feu una invitació a jugar a botxes a fi de tornar a arrelar aquest esport en el nostre poble, pel que també es demanaren voluntaris per l'arranjament dels terrenys de joc.

En quant a la Comissió de Cultura es posà en coneixement de l'Assamblea de les gestions iniciades per l'Associació de Veïns i Centre Parroquial per dur a terme la Festa del Roser. També a nivell informatiu de la Festa Major hem de dir que podrem comptar amb un envelat i la Festa serà del tot popular amb el recolzament dels veïns.

Donant compliment a l'ordre del dia s'entrà en l'apartat del pagament de rebuts per banc. Aquesta proposta fou aprovada pels assistents.

En un altre tema es parlà de

l'adquisició de les vivendes del Grup Torras, en que s'anomenà els pagaments que s'haurien de fer als estaments oficials i gestoria i la forma de fer-ho.

Entrant ja en l'apartat de precís i preguntes es parlà dels aparells de regadiu dels horts als que hi convé una reparació i la necessitat de que un practicant es desplaçés a Sarrià de Dalt un cop o dos per setmana, doncs per molts resulta un problema

el haver-se de desplaçar al consulti.

I al no haver-hi res més per tractar, es clougé la sessió.

**A.A.V.V.
SARRIÀ DE DALT**

ASSEMBLEA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

Es va celebrar, el dia 12 de març, l'Assemblea de l'Associació de Veïns d'El Pont Major, per tal d'elegir nous càrrecs, entre ells el President i de fer balanç del darrer any.

La composició de la nova Junta de l'Associació la formen:

President:

Josep M.ª Fontcaba i Jordi.

Sots-president:

Zacaries Hurtado i Franco.

Secretari:

Joan Pallàs i Puigdomènech.

Tresorer:

Joan Pallàs i Crusellas.

Vocals:

Carme Grau i Oliveras.

Lluís Puigdevall i Puigmasdevall.

Lluís Herrera Díaz.

Andrés Alonso i Ortega.

Glòria Salamanca i Castillo.

Josep M.ª Muñoz i Oliva.

Xavier Fernández i Renter.

Esperem que aquesta nova Junta faci una bona tasca per El Pont Major, i els veïns hi ajudem.

NOTA NECROLÒGICA

Sentim comunicar la mort d'En Narcís Grau i Fàbrega, ocorreguda el passat dia 8 d'abril, Dijous Sant.

Excel·lent persona, no negava l'ajuda a ningú, i prestava llur col·laboració en quantes activitats s'esqueia. Des de Patge Reial per les Festes de Reis, a cuinar del Dia de la Festa dels Vells, o plantador de les

flors del cementiri, en Narcís era un col·laborador incansable, que sens dubte trobarem a faltar.

Ben segur que si visqués, no ens voldria veure entristits, sinó que ens animaria a continuar, i voldria que féssim costat a la Caterina i a la Carme.

Si fós aquest el teu desig, ben segur que el complirem. Descansa en pau, Narcís. Que el record i la companyia nostra, com la de les plantes del cementiri que arranjaves, no et mancarà.

A.V. D'EL PONT MAJOR

III^a FESTA DELS VELLS 1982

El diumenge, dia 16 de maig, es va celebrar la III^a Diada d'Homenatge a la Vellesa, portada a terme per l'Associació de Veïns del Pont Major.

Fa un mes vàrem transcriure el programa d'actes, però com sigui que la sortida de present número ha sofert un retard per causes alienes a la nostra voluntat, ara haig de fer un resum d'urgència per a què la cosa no perdi actualitat.

La concentració dels avis es va fer a partir de la Missa a l'Església Parroquial, que aquell dia presentava un bon aspecte d'assistència, degut també a les primeres comunions que s'hi feien.

A l'acabar la Missa, els avis i els respectius acompanyants anaren tot passejant cap els Salessians, a quines dependències, i per bona col·laboració dels Serveis d'Ensenyament, es

varen fer les diferents activitats del dia.

El conjunt d'actes començà amb l'entrega dels rams de flors a les persones homenetjades, i a l'avia més gran, de 99 anys d'edat. Després el Grup Sardanista d'El Pont Major, ben portat, ensenyat i dirigit per la Carme Grau, oferí el seu repertori, el de sempre i el nou.

Més de cent persones s'asseguraren a taula, fruint de valent amb els elaborats plats que s'oferiren, millorant inclús el menú del darrer any, segons es digué.

Després de la llarga sobretaula, va començar la funció teatral. La companyia de primers actors, "Pineda i Cía", feren una representació magistral de l'obra "Per no entendre el castellà", que per a alguns podia haver-se titolat per no entendre el

català. Deixem'ho estar.

Tot seguit, els alumnes del Col·legi de les Dominiques feren llur actuació, amb peces curtes, i boniques danses. El Grup Juvenil Pont Major continuà, amb uns *sketxs divertits i d'humor.

Per a acabar, el Grup Poti-Poti Pont oferí uns quadres musicals molt acurats, amb una genial actuació final dels germans Lupiàñez, que fou molt aplaudida.

Acabada la funció teatral, la Cobla Canigó feu enlairar les àgils notes de la sardana, i tot seguit començà el Ball de Fi de Festa, en el que la renombrada Orquestra va tocar peces d'ahir, d'avui i d'abans d'ahir.

I amb el desig de retrobar-nos altra vegada l'any vinent, es clogué la Festa dels Vells, tots contents i satisfets.

CONTRAPUNTS

RÈTOLS EN CATALÀ.- La campanya de normalització del català no arribat encara al Pont Major: Calle l Puente Mayor, calle Isla Formenra, calle Cerdeña, etc., en són costres ben significatives. I no l'èlem del futbol, que fou feina nen els de la Junta amb els stidors que no es construeixen, rò el "Club Deportivo Pontense-irrià", no té un nom propi de l'altra rt del riu Ter, sinó que és aviat m creuria que és de l'altra banda l riu Ebre.

Ni els flamants i escassos rètols usats per l'Ajuntament de Girona se escapen: la grafia correcta no és "Pont Major", a seques, sinó "El Pont Major", amb l'article, segons n diuen els assessors lingüístics.

EL PONT DE L'AIGUA.- L'obra d'enginyeria que es va portar a terme b l'arranjament del paviment del nt amb la incorporació d'aglomerat fàctic d'importació —deien—, ha rat ben poc. Cada vegada que en caries va a visitar les seves opietats de Sarrià, es posa les ans al cap quan veu que la via del n petit, poc a poc, torna a sortir, ja e l'aglomerat va cedint sota el pes ls grans camions, i la via, encara e faci vint-i-cinc anys que no rveixi, segueix essent de ferro.

PARRACAIRE.- De tant en tant hem de parlar. Ara fa poc li ha ribat una comunicació de l'Ajunta-ent, amb un plec de condicions ligatòries molt estrictes, pel que fa magatzem.

Allà on hi té la xatarra no pot ntinuar en les desastroses condi-ons en què ho té. Brut, ple de rralla als voltants, i amb les voreres er fer. Les parets de tanca, inexis-ents (són uralites trencades) faciliten entrada de vailets que li agafen rros i se'ls tornen a vendre al ateix parracaire. És ben bé que qui fa, la paga.

PISOS VERTS.- Al carrer Sarde-nya (para el Ayuntamiento de Gero-na, calle Cerdeña), no s'hi han fet embornals que engoleixin l'aigua els dies de pluja. Si és que i havien estat abans de pavimentar els espais d'aparcament, cosa que en dubto, els degueren tapar.

El que és cert, però, és que quan plou, l'aigua no té sortida, i omple el lloc de l'aparcament del costat de la "calle Cerdeña" que dona als pisos verds.

Quantes coses que hi passen als pisos verds!

RIERA DE CAN CAMARET.- Fent un veritable esforç, degut a l'aug-ment del cost de les obres necessà-ries a fer per a la construcció del col·lector cobert del carrer Tenerife, l'Ajuntament de Girona no ha deixat de banda el projecte, i pràcticament ja podem dir que està tot cobert i

aplanat. Ben segur que quan la terra s'hagi refermat, es deurà procedir a l'urbanització d'aquell troç quedant un conjunt acollidor, ple d'arbres, que fara més agradable la nostra progres-siva anada, dia a dia, cap el cementiri.

FESTA DELS VELLS.- Ja està en dansa una nova Diada d'Homenatge a la Vellesa, a celebrar el diumenge dia 16 de maig vinent. Hi estan convidats els vells que se senten joves d'esperit. Els vells que se sentin vells d'esperit i els joves que tot ho veuen negre, no cal que ens facin companyia, ens ho passaríem molt malament.

JOAN

INFORMACIÓ ESPORT ESCOLAR Col·legi Nacional Montserrat

El passat 14 de febrer es va celebrar a Girona la II.^a FINAL DE CROSS COMARCAL, disputant-se dintre un circuit urbà. Les sortides de les diferents curses es donaven a la Plaça dels Apòstols i a la Plaça de Sant Domènec segons l'edat dels participants.

Totes les arribades eren a la Plaça del Vi (Plaça de l'Ajuntament).

Les categories participants eren les següents: pre-benjamins, benjamins, alevins, infantils i cadets, tant per masculí com per femení.

De la nostra escola varen participar-hi un total de 40 nens. En la

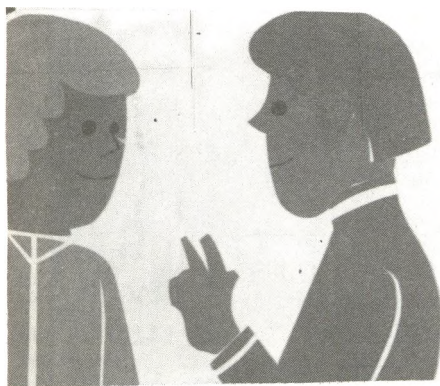

classificació per escoles vàrem assolir el segon lloc en la categoria alevins masculins.

D'altra banda cal informar que l'Alfons Lladó (categoria cadet) va participar el passat 21 de febrer en els Campionats de Catalunya de Cross Escolar, que es disputaren a Gandesa (Tarragona), obtenint una molt bona classificació.

Cada dissabte es segueixen celebrant diverses activitats esportives, en les diferents categories. Proves de cross, natació, entrenaments de gimnàstica, atletisme, i com no, també s'han jugat molts de partits.

ESPORT I PARES

"Pare!, dissabte que ve anirem a jugar a Girona, m'hi deixas anar?" Aquesta frase, l'haurèm pogut escoltar moltes vegades a casa nostra. La contestació, la majoria de les vegades, sol ser sempre la mateixa: "Sí, fill, sí", i possiblement no es pregunta ni allà on va ni amb qui.

Amb l'actitud de no posar cap impediment a què el nen vagi participant normalment en les activitats esportives dels caps de setmana i

en els seus entrenaments setmanals, no n'hi ha prou, cal que hi hagi un altre tipus d'interès, que el nen vegi que els seus pares s'interessen per les seves activitats, que es preocupen d'aïllà on va i amb qui va. Dins d'aquest apartat és interessant acompanyar-lo de tant en tant en les seves sortides, i col·laborar així amb els responsables.

En l'adquisició, per part del nen, d'uns **hàbits**, la intervenció dels pares és essencial. Crec que els més importants que s'han d'anar adquirint són els de la **responsabilitat i compromís en l'activitat que han començat** (moltes vegades prefereixen veure la T.V. que anar a entrenar. Els pares li han de fer veure que si ell practica aquell esport és perquè vol, i que ningú li ha imposat). Un altre hàbit molt important és el de **què el nen participi en aquestes activitats esportives amb un equipament adequat**, és a dir: camiseteta, pantaló curt —o bé xandal—

mitjons i calçat d'esport. Aquest últim punt és molt important, ja que a part de facilitar la mobilitat del nen, és interessant cares a l'**aspecte higiènic**.

És molt desagradable veure córrer, anar per terra —i per tant suar i embrutar-se, a nens amb camisa i jersei i pantalons de pana.

Es importantíssim que després de jugar el nen es pugui rentar i canviar-se la roba.

En aquesta edat en què es troba el nen —parlem de l'edat escolar, per tant des de 1.er fin a 8.è d'E.G.B.— els pares juguen un paper primordial, i és per això que val la pena tenir present aquestes petites coses que repercutiran, tard o d'hora, en el nen, i que posant-hi una mica el coll tots ho podem anar solucionant.

NARCÍS CASASSA

UNA ALTRA TEMPORADA S'ACABA

Algú donaria crèdit a què durant tot aquest temps, les gestions que s'han fet, sembla que no hagin servit de moment de gaire res, fins al punt de "cremar" a la Junta Directiva?

Algú podria pensar que entre la Federació de Futbol, la Diputació, l'Ajuntament i qui sigui, no hi ha maneres de posar-se d'acord i mentre uns només deuen pensar en els mundials, els altres deuen pensar en les eleccions?

Notícies lògiques i esperades, són les referents a la paret del camp de futbol, que aquesta vegada, sola, va caure una altra vegada. També era lògic i d'esperar, que, com en altres ocasions, part de la Junta dimitís, i no arribés ni a mitja temporada. També lògic, que malgrat sempre criticar i parlar a l'esquena, esperant l'ensopegada, no surti cap candidatura, almenys fins aquest moment, per a fer-se càrrec del club, i portar l'entitat endavant. Per últim, entra en el camp de la lògica, que els del Frankfurt Jovents no volguéssin canviar un partit del dissabte, per a què el Pontenc jugués contra el Besalú, i malgrat ser el preferent sobre el camp de futbol, s'hagués el Pontenc de plegar a la voluntat dels altres. Això ha de servir d'escarment, i s'haurà de tenir en compte per a la propera temporada.

Les poques i encoratjadores noves són les que fan referència a la marxa

esportiva del Pontenc, que va esgarrrapar dos positius a Santa Pau, i es col·loca en posició òptima per a lluitar pel tercer lloc de la classificació ja que presenta en el seu haver quatre positius, mentre que la resta dels equips només en tenen tres, excepte els dos capdavanters.

Si l'actuació esportiva del PONTENC hagués d'estar a la mateixa alçada que les promeses de la construcció dels vestidors, el club aniria a la cua de la classificació, enterrat de negatius...

Un nou campionat de lliga s'està esgotant, i moltes coses han succeït al llarg de la temporada.

Algunes d'increïbles, que si les llegíssim als diaris, a la plana de notícies rares, les posaríem en dubte. Altres, del tot lògiques i esperades. Unes poques, de bones i encoratjadores.

Comencem per les notícies increïbles, però reals com la vida mateixa.

Els vestidors.- Algú s'hauria cregut, que després d'ordenar-se l'enderrocament de les casetes velles, a l'agost del 1981 arribaríem a trobar-los sense res encara, en ple mes de maig de 1982?

Algú es creuria, a la plana de notícies rares dels diaris, que cada setmana els equips que fan servir el camp del Pontenc s'han de canviar a les aules del Col·legi d'EGB Carme Augustet?

CLASIFICACIÓ

PALAFRUGELL	33	19	10	4	80	31	48	+14
SALT	33	20	5	8	67	43	45	+11
VERGES	33	16	6	11	61	56	38	+4
BORRASSA	33	14	8	11	60	52	36	+2
PONTENSE	33	17	2	14	73	61	36	+4
ROSES	33	14	8	11	66	52	36	+4
MONTAGUT	33	13	9	11	60	63	35	+1
PORT-BQU	33	15	4	14	57	63	34	+2
TORROELLA	33	13	7	13	57	55	33	+1
SANT PERE P.	33	10	13	10	51	54	33	-1
CALELLA	33	12	9	12	41	61	33	+1
SABAT	33	12	8	13	57	58	32	-2
BESALU	33	11	9	13	48	53	31	-1
VILARROJA	33	13	4	16	54	58	30	-2
SANTA PAU	33	10	8	15	47	49	28	-6
CASTELLFOLLIT	33	7	13	13	49	69	21	-11
DARNIUS	33	6	9	18	40	69	21	-11
LLANSA	33	7	4	22	38	73	16	-16

Agenda

CALENDARI D'EXPOSICIONS I ACTES PREVISTOS A CELEBRAR A LA CASA DE CULTURA DE SARRIÀ DE TER (Carrer Petit n.º 5 - Sarrià de Ter) ORGANITZAT PEL CONSELL MUNICIPAL DE SARRIÀ DE TER.

Del 24 de Maig al 2 de Juny, exposició "LA SARDANA", instruments per cobla, partitures, fotografies, relacionades amb el món de la sardana, cedides pel Museu d'Història de la Ciutat, el Sr. Josep Garriga i el Sr. Antoni Bonadona.

Inauguració: dia 24 de Maig, a les 8 del vespre.

Dia 2 de Juny, a les 9 del vespre, conferència "Evolució històrica-musical de la sardana".

Del 4 al 13 de Juny, exposició de Dibuixos de GLÒRIA MORERA.

Dia 4 de Juny, presentació del llibre de poemes il·lustrat de Glòria Morera "PHILEO", a càrrec del professor J. Balcells.

Del 15 al 30 de Juny, Exposició de pintures a l'oli de Paquita Lladó.

Sarrià de Ter, Maig 1982
Consell Municipal de Sarrià

24.- "Història de la cultura a Sarrià", 9 del vespre, a La Rasa.

26.- Xerrada-educativa: "Minusvalies", 9 del vespre, a Sarrià de Dalt.

28.- Roda de premsa i Taula Rodona al Patronat de Pares de Família de Sarrià de Ter, a les 9 del vespre, "Sarrià i el Consell Municipal"-III Aniversari del Consell.

29.- Exposició de flors a l'Església de Sarrià.
Finals de futbol per sectors.

30.- II Festa a la Vellesa de Sarrià de Ter.

31.- Festival de la Cançó a Sarrià. A les 6 de la tarda, a la plaça de Can Nadal.

JUNY

2.- "Evolució històrica-musical de la sardana", 9 del vespre, al Patronat de Pares de Família.

4.- "Evolució històrica-musical de la sardana", 9 del vespre, al Pla de l'Horta.

6.- Re-Inauguració Circuít de Footing de Sarrià de Ter. Concentració a La Rasa a les 10 del matí. Després olimpíades

Tarda a les: 5 Animació infantil.

8.- "La importància dels primers anys de vida". "Llars Infants". 9 del vespre, a la Rasa.

11.- Concert de Jazz pel Grup WALKING, al Patronat de Pares.

13.- Homenatge a la Vellesa a Sarrià de Dalt

TELÈFONS A RECORDAR

Consell Municipal de Sarrià de Ter.....	20 72 6
Polícia Municipal Sarrià de Ter.....	20 29 2
Consultori Municipal de Sarrià de Ter.....	21 38 9
Centre E.G.B. de Sarrià de Dalt.....	21 33 7
Polícia Municipal Girona.....	09
Residència S.S.....	20 27 0
Creu Roja.....	20 04 1
Bombers.....	20 00 8
».....	20 01 0
Ajuntament de Girona-Oficines.....	20 14 0
Ambulatori Santa Clara.....	20 00 0

Alimentació Nadal

CA "LA LLUCIETA"

MÉS A PROP DE VOSTÈ I A MILLOR PREU...

VILA ROCA FRANCESC
MAJOR DE SARRIA, 18
SARRIA

La Història de Sarrià

L'anexió de Sarrià

La segregació de Sarrià

Les possibilitats de Sarrià

La proposta del Consell Municipal de Sarrià

La trobareu en el llibre editat pel Consell Municipal de Sarrià:

SARRIÀ

Un fet singular

De venda a les llibreries de Sarrià i Girona

Preu exemplar: 125 Ptes.